

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

- I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*
- ★ **Verordening (EG) nr. 792/2002 van de Raad van 7 mei 2002 tot tijdelijke wijziging van Verordening (EEG) nr. 218/92 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) wat betreft aanvullende maatregelen inzake elektronische handel** 1
 - Verordening (EG) nr. 793/2002 van de Commissie van 14 mei 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 4
 - ★ **Verordening (EG) nr. 794/2002 van de Commissie van 14 mei 2002 inzake de stopzetting van de visserij op schelvis door vaartuigen die de vlag van België voeren** 6
 - ★ **Verordening (EG) nr. 795/2002 van de Commissie van 14 mei 2002 inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van België voeren** 7
 - ★ **Verordening (EG) nr. 796/2002 van de Commissie van 6 mei 2002 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2568/91 inzake de kenmerken van olijfoliën en oliën uit afval van olijven en de desbetreffende analysemethoden, alsmede van de aanvullende aantekeningen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief** 8
 - ★ **Verordening (EG) nr. 797/2002 van de Commissie van 14 mei 2002 tot wijziging van de bijlagen III en VIII van Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen** 29
 - Verordening (EG) nr. 798/2002 van de Commissie van 14 mei 2002 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 39
 - ★ **Richtlijn 2002/38/EG van de Raad van 7 mei 2002 tot wijziging, voor een gedeelte tijdelijk, van Richtlijn 77/388/EEG met betrekking tot de regeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde die van toepassing is op bepaalde diensten die langs elektronische weg worden verricht alsook op radio- en televisieomroepdiensten** 41

* Richtlijn 2002/40/EG van de Commissie van 8 mei 2002 houdende uitvoeringsbepalingen van Richtlijn 92/75/EEG van de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van elektrische ovens voor huishoudelijk gebruik ⁽¹⁾	45
---	-----------

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 792/2002 VAN DE RAAD

van 7 mei 2002

tot tijdelijke wijziging van Verordening (EEG) nr. 218/92 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW) wat betreft aanvullende maatregelen inzake elektronische handel

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2002/38/EG van de Raad van 7 mei 2002 tot (tijdelijke) wijziging van Richtlijn 77/388/EEG met betrekking tot de regeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde die van toepassing is op bepaalde diensten die langs elektronische weg worden verricht alsook op radio- en televisieomroepdiensten ⁽⁴⁾ voorziet in het kader voor het belasten van elektronische dienstverrichtingen in de Gemeenschap door belastingplichtigen die niet in de Gemeenschap zijn gevestigd noch voor belastingdoeleinden in de Gemeenschap moeten zijn geïdentificeerd.
- (2) De lidstaat van verbruik heeft de primaire verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat niet in de Gemeenschap gevestigde ondernemers aan hun verplichtingen voldoen. Daartoe moet de informatie die nodig is voor het hanteren van de bijzondere regeling inzake langs elektronische weg verrichte diensten, zoals opgenomen in artikel 26 quater van de zesde BTW-Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake omzetbelasting ⁽⁵⁾, worden toegezonden aan deze lidstaten.
- (3) Bepaald moet worden dat de over dergelijke verrichtingen verschuldigde BTW gestort wordt op rekeningen die de lidstaat van verbruik daarvoor heeft aangewezen.
- (4) Uit hoofde van Richtlijn 77/388/EEG dient de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die in artikel 9, lid 2, onder e), laatste streepje, van die richtlijn bedoelde diensten verricht, BTW aan te rekenen aan zijn in de Gemeenschap gevestigde of verblijvende afnemer, tenzij hij de zekerheid heeft verkregen dat deze laatste belastingplichtig is. De bijzondere regeling waarin artikel

26 quater van de richtlijn voorziet is alleen van toepassing op diensten die worden verricht voor in de Gemeenschap gevestigde of verblijvende niet-belastingplichtigen. Het is dan ook duidelijk dat de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige over bepaalde informatie betreffende zijn afnemer moet beschikken.

- (5) Daartoe zou in de meeste gevallen gebruik kunnen worden gemaakt van de voorziening die in de lidstaten beschikbaar is in de vorm van elektronische databases met een register van personen aan wie in de desbetreffende lidstaat identificatienummers voor de belasting over de toegevoegde waarde zijn toegekend.
- (6) Dienovereenkomstig is het noodzakelijk om het gemeenschappelijk systeem voor de uitwisseling van bepaalde informatie over intracommunautaire transacties waar artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 218/92 ⁽⁶⁾ in voorziet, uit te breiden.
- (7) De bepalingen van deze verordening moeten gelden voor een tijdelijke periode van drie jaar, welke om praktische redenen kan worden verlengd, en derhalve moet Verordening (EEG) nr. 218/92 dienovereenkomstig tijdelijk worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 218/92 wordt tijdelijk gewijzigd:

1. de tweede alinea van artikel 1 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Daartoe worden bij deze verordening de procedures vastgesteld voor de uitwisseling langs elektronische weg van inlichtingen terzake van de belasting over de toegevoegde waarde met betrekking tot intracommunautaire transacties en langs elektronische weg verrichte diensten, overeenkomstig de bijzondere regeling bedoeld in artikel 26 quater van Richtlijn 77/388/EEG, alsmede voor elke daaruit voortvloeiende uitwisseling van inlichtingen en, voorzover het de in die bijzondere regeling bedoelde diensten betreft, voor de overmaking van geld tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.”;

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 63.

⁽²⁾ PB C 232 van 17.8.2001, blz. 202, en advies van 25 april 2002 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 59.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 41 van dit Publicatieblad.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/38/EG.

⁽⁶⁾ PB L 24 van 1.2.1992, blz. 1.

2. in artikel 2, lid 1, wordt het negende streepje vervangen door het volgende:

„— „intracommunautaire dienst”: een dienst die valt onder het bepaalde in artikel 28 ter, onder C, D, E of F, van Richtlijn 77/388/EEG;”;

3. in artikel 6 wordt lid 4 vervangen door het volgende:

„4. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat zorgt ervoor dat de personen die betrokken zijn bij intracommunautaire leveringen van goederen of intracommunautaire diensten, en personen die in artikel 9, lid 2, onder e), laatste streepje, van Richtlijn 77/388/EEG bedoelde diensten verrichten, bevestiging kunnen krijgen van de geldigheid van een aan een bepaalde persoon toegekend BTW-identificatienummer. De lidstaten verstrekken deze gegevens met name langs elektronische weg, overeenkomstig de procedure waarnaar in artikel 10 wordt verwezen.”;

4. de volgende titel wordt toegevoegd:

„TITEL III A

Bepalingen inzake de bijzondere regeling in artikel 26 quater van Richtlijn 77/388/EEG

Artikel 9 bis

De volgende bepalingen zijn van toepassing op de bijzondere regeling bedoeld in artikel 26 quater van Richtlijn 77/388/EEG. De definities onder A van dat artikel zijn eveneens van toepassing op deze titel.

Artikel 9 ter

1. De in artikel 26 quater, onder B, punt 2, van Richtlijn 77/388/EEG bedoelde mededeling door de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan de lidstaat van identificatie van het tijdstip waarop zijn activiteiten aanvangen, geschiedt langs elektronische weg. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht, worden volgens de procedure van artikel 10 vastgesteld.

2. De lidstaat van identificatie zendt deze informatie langs elektronische weg toe aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten, binnen tien dagen te rekenen vanaf het einde van de maand waarin de mededeling van de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige is ontvangen. Op dezelfde wijze worden de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten op de hoogte gesteld van het toegekende identificatienummer. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht waarin deze informatie wordt verzonden, worden volgens de procedure van artikel 10 vastgesteld.

3. Indien een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige uit het identificatieregister wordt verwijderd, brengt de lidstaat van identificatie onverwijld de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten daarvan langs elektronische weg op de hoogte.

Artikel 9 quater

1. De aangifte met de in artikel 26 quater, onder B, punt 5, van Richtlijn 77/388/EEG genoemde nadere gegevens, wordt langs elektronische weg ingediend. De technische details, inclusief een gemeenschappelijk elektronisch bericht,

worden overeenkomstig de procedure van artikel 10 vastgesteld.

2. De lidstaat van identificatie zendt deze informatie langs elektronische weg toe aan de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat, uiterlijk tien dagen na het einde van de maand waarin de aangifte is ontvangen. De lidstaten die hebben voorgeschreven dat de belastingaangifte dient te luiden in een andere valuta dan de euro, zetten de bedragen om in euro tegen de op de laatste dag van de aangifteperiode geldende wisselkoers. De omwisseling vindt plaats volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag heeft bekendgemaakt of, als er die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking. De technische details over de wijze waarop deze informatie wordt verzonden, worden overeenkomstig de procedure van artikel 10 vastgesteld.

3. De lidstaat van identificatie zendt de lidstaat van verbruik langs elektronische weg de informatie toe die nodig is om te bepalen met welke driemaandelijkse aangifte een betaling overeenstemt.

Artikel 9 quinquies

Het bepaalde in artikel 4, lid 1, is eveneens van toepassing op informatie die door de lidstaat van identificatie verzameld is op grond van artikel 26 quater, onder B, punten 2 en 5, van Richtlijn 77/388/EEG.

Artikel 9 sexies

De lidstaat van identificatie zorgt ervoor dat het bedrag dat door de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige is betaald, gestort wordt op de bankrekening in euro die is aangewezen door de lidstaat van verbruik waaraan de betaling verschuldigd is. De lidstaten die hebben voorgeschreven dat de aangifte dient te luiden in een andere valuta dan de euro, zetten de bedragen om in euro tegen de op de laatste dag van de aangifteperiode geldende wisselkoers. De omwisseling vindt plaats volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag heeft bekendgemaakt of, als er die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking. De storting vindt plaats uiterlijk tien dagen na het eind van de maand waarin de betaling is ontvangen.

Indien de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige niet de totale verschuldigde belasting voldoet, zorgt de lidstaat van identificatie ervoor dat de betaling naar de lidstaat van verbruik wordt overgemaakt in evenredigheid met de in elke lidstaat verschuldigde belasting. De lidstaat van identificatie brengt de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van verbruik daarvan langs elektronische weg op de hoogte.

Artikel 9 septies

1. De lidstaten doen de bevoegde autoriteiten in de andere lidstaten langs elektronische weg mededeling van de relevante bankrekeningnummers voor de ontvangst van betalingen overeenkomstig artikel 9 sexies.

2. De lidstaten doen de bevoegde autoriteiten in de andere lidstaten langs elektronische weg mededeling van wijzigingen van het normale belastingtarief.”;

5. in artikel 13 wordt de bestaande tekst als lid 2 opgenomen en wordt een nieuw lid 1 ingevoegd, dat als volgt luidt:

„1. De Commissie en de lidstaten zorgen ervoor dat bestaande of nieuwe communicatienetwerken of netwerken voor de gegevensuitwisseling die nodig zijn voor het verstrekken van de informatie als omschreven in de artikelen 9 ter en 9 quater operationeel zijn op de in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2002/38/EG vastgestelde datum. De Commissie is verantwoordelijk voor elke ontwikkeling van het gemeenschappelijk communicatienetwerk met gemeenschappelijke systeeminterface (CCN/CSI) die nodig is om de uitwisseling van deze gegevens tussen de lidstaten mogelijk te maken. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor elke

ontwikkeling van hun systemen die nodig is om uitwisseling van deze gegevens via het CCN/CSI mogelijk te maken.”.

Artikel 2

Artikel 1 is van toepassing gedurende de periode bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2002/38/EG.

Vóór 1 juli 2003 kan geen uitwisseling van informatie op grond van deze verordening plaatsvinden.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 7 mei 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

R. DE RATO Y FIGAREDO

VERORDENING (EG) Nr. 793/2002 VAN DE COMMISSIE
van 14 mei 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2002.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 mei 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	81,2
	204	32,0
	212	101,5
	999	71,6
0707 00 05	052	102,7
	220	151,4
	628	155,5
	999	136,5
0709 90 70	052	90,5
	999	90,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	72,3
	204	47,9
	212	64,5
	220	56,3
	388	91,2
	600	62,5
	624	77,6
	999	67,5
	0805 50 10	052
388		67,1
528		81,3
999		61,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	29,0
	388	94,1
	400	107,6
	404	89,9
	508	70,6
	512	88,8
	524	74,5
	528	81,2
	720	148,6
	804	101,3
	999	88,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 794/2002 VAN DE COMMISSIE**van 14 mei 2002****inzake de stopzetting van de visserij op schelvis door vaartuigen die de vlag van België voeren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2555/2001 van de Raad van 18 december 2001 tot vaststelling, voor 2002, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, zijn voor 2002 quota voor schelvis vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden schelvis die in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX, X en CECAF 34.11 (EG-

wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, het voor 2002 toegewezen quotum bereikt. België heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 20 april 2002. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden schelvis die in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX, X en CECAF 34.11 (EG-wateren), zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, worden geacht het voor 2002 aan België toegewezen quotum te hebben bereikt.

De visserij op schelvis in de wateren van de ICES-zones VIIb-k, VIII, IX, X en CECAF 34.11 (EG-wateren), door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 20 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 347 van 31.12.2001, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 795/2002 VAN DE COMMISSIE**van 14 mei 2002****inzake de stopzetting van de visserij op tong door vaartuigen die de vlag van België voeren**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2847/93 van de Raad van 12 oktober 1993 tot invoering van een controleregeling voor het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2846/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 21, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2555/2001 van de Raad van 18 december 2001 tot vaststelling, voor 2002, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen, van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften ⁽³⁾, zijn voor 2002 quota voor tong vastgesteld.
- (2) Om te garanderen dat de bepalingen inzake de kwantitatieve beperking van de vangsten van een bestand waarvoor een quotum geldt, in acht worden genomen, moet de Commissie de datum vaststellen waarop de vangsten van de vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren, geacht worden het toegewezen quotum te hebben bereikt.
- (3) Volgens de aan de Commissie meegedeelde gegevens, hebben de hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone VIIe (EG-wateren) zijn gevangen door vaar-

tuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, het voor 2002 toegewezen quotum bereikt. België heeft de vangst uit dit bestand verboden met ingang van 20 april 2002. Deze datum moet derhalve worden aangehouden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De hoeveelheden tong die in de wateren van ICES-zone VIIe (EG-wateren) zijn gevangen door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, worden geacht het aan België toegewezen quotum voor 2002 te hebben bereikt.

De visserij op tong in de wateren van ICES-zone VIIe (EG-wateren) door vaartuigen die de vlag van België voeren of die in België zijn geregistreerd, alsmede het aan boord houden, het overladen en het lossen van vis uit dit bestand door deze vaartuigen, is verboden vanaf de datum waarop deze verordening van toepassing wordt.

*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 20 april 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 261 van 20.10.1993, blz. 1.⁽²⁾ PB L 358 van 31.12.1998, blz. 5.⁽³⁾ PB L 347 van 31.12.2001, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 796/2002 VAN DE COMMISSIE

van 6 mei 2002

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2568/91 inzake de kenmerken van olijfoliën en oliën uit afvallen van olijven en de desbetreffende analysemethoden, alsmede van de aanvullende aantekeningen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1513/2001 ⁽²⁾, en met name op artikel 35 bis,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 578/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 2568/91 van de Commissie van 11 juli 1991 inzake de kenmerken van olijfoliën en oliën uit afvallen van olijven en de desbetreffende analysemethoden ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2042/2001 ⁽⁶⁾, worden de fysische en chemische en de organoleptische kenmerken van olijfolie en van olie uit afvallen van olijven vastgesteld, alsmede de methoden om die kenmerken te beoordelen. Volgens de nieuwe omschrijving van ruwe olie uit afvallen van olijven in punt 4 van de bijlage bij Verordening nr. 136/66/EEG, die sedert 1 november 2001 van toepassing is, komen bepaalde oliën uit afvallen van olijven, op bepaalde kenmerken na, overeen met olijfolie voor verlichting.
- (2) Om door centrifugering van afvallen van olijven verkregen olie te kunnen onderscheiden van olijfolie voor verlichting en omdat geen analytische kenmerken beschikbaar zijn, dienen grenswaarden te worden vastgesteld voor het gehalte aan was, aan erytrodiol en aan uvaol of voor het totaalgehalte aan alifatische alcoholen, zodat die oliën van elkaar kunnen worden onderscheiden, ongeacht de productiewijze. Er moet dan ook worden voorzien in een methode om het totaalgehalte aan alifatische alcoholen vast te stellen.
- (3) Deze nieuwe grenswaarden maken een wijziging van aanvullende aantekening 2 in hoofdstuk 15 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 noodzakelijk. Tegelijkertijd moeten artikel 5 van en bijlage XIV bij Verordening (EEG) nr. 2568/91 worden geschrapt en moeten enige fouten in de tekst van de verordening worden verbeterd.
- (4) Met het oog op de harmonisatie van de bereiding van methylesters van vetzuren die ervoor bestemd zijn om de vetzuursamenstelling van olijfolie te analyseren, kan het nu in bijlage X.B opgenomen aantal analysemethoden dankzij de technische vooruitgang worden verminderd tot twee op het gehalte aan vrije vetzuren gebaseerde werkwijzen.
- (5) Op grond van de ervaring heeft de Internationale Olijfolieraad een nieuwe methode voor de beoordeling van de organoleptische kenmerken van bij de eerste persing verkregen olijfolie ontwikkeld. Deze methode blijkt betrouwbaarder en eenvoudiger te zijn dan de momenteel in bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 2568/91 beschreven methode. De in bijlage XII vermelde methode moet derhalve worden vervangen door de nieuwe methode voor organoleptische beoordeling van bij de eerste persing verkregen olijfolie.
- (6) Voor de toepassing van de nieuwe methode voor organoleptische beoordeling moet worden voorzien in een bemiddelingsprocedure voor het geval dat het erkende panel dat de beoordeling uitvoert, de betrokken olie in een andere dan de aangegeven categorie indeelt.
- (7) Om de uitvoering van de analyses mogelijk te maken en met het oog op de geografische verbrokkeling van bepaalde gebieden moeten, rekening houdend met de weersomstandigheden in elk seizoen, verschillende termijnen voor de toezending van de monsters na de monsterneming worden vastgesteld. Voor de indeling van de olie moet worden bepaald dat de analyseresultaten vergeleken worden met de in Verordening (EEG) nr. 2568/91 bepaalde grenswaarden waarin de herhaalbaarheids- en reproduceerbaarheidsmarges van de aangevande analysemethoden reeds verdisconteerd zijn.
- (8) Om aanpassing aan de nieuwe normen en totstandbrenging van de nodige middelen voor de toepassing ervan mogelijk te maken en om het handelsverkeer niet te verstoren, moet worden bepaald dat de in deze verordening vastgestelde wijzigingen pas ingaan op 1 september 2002 en moet een uitzondering worden gemaakt voor olijfolie en olie uit afvallen van olijven die vóór deze datum voor de kleinhandel zijn verpakt.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen die aan het Comité van beheer voor oliën en vetten, respectievelijk aan het Comité douanewetboek moeten worden voorgesteld, zijn in overeenstemming met het advies van deze comités,

⁽¹⁾ PB L 172 van 30.9.1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB L 201 van 26.7.2001, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 97 van 13.4.2002, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 248 van 5.9.1991, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 276 van 19.10.2001, blz. 8.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2568/91 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2, lid 1, wordt:

a) het derde streepje vervangen door:

„— voor de bepaling van het gehalte aan was, de in bijlage IV beschreven methode;”;

b) het volgende streepje toegevoegd:

„— voor de bepaling van het gehalte aan alifatische alcoholen, de in bijlage XIX beschreven methode.”.

2. Artikel 2, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De verificatie van de organoleptische kenmerken van bij de eerste persing verkregen olijfolie door de nationale autoriteiten of hun vertegenwoordigers wordt uitgevoerd door een door de lidstaten erkend proeverspanel.

De organoleptische kenmerken van in de eerste alinea genoemde olie zijn die van de voor de olijfolie opgegeven categorie wanneer een door de betrokken lidstaat erkend panel de indeling in die categorie bevestigt.

Wanneer het panel de indeling van de olie ten aanzien van de organoleptische kenmerken van de opgegeven categorie niet bevestigt, laten de nationale autoriteiten of hun vertegenwoordigers op verzoek van de belanghebbende twee tegenanalyses door andere proeverspanels uitvoeren, waarvan minstens één door een panel dat is erkend door de lidstaat van de betrokken producent. Er wordt aangenomen dat de betrokken kenmerken overeenstemmen met de opgegeven kenmerken als de twee tegenanalyses de indeling bevestigen. Zo niet, komen de kosten van de tegenanalyses, onverminderd andere sancties, voor rekening van de belanghebbende.”.

3. Artikel 2, lid 3, tweede alinea, wordt vervangen door:

„Onverminderd de voorschriften van norm EN ISO 5555 en hoofdstuk 6 van norm EN 661, worden de monsters zo snel mogelijk tegen licht en hitte beschermd en:

— wat de periode oktober-mei betreft, uiterlijk op de tiende werkdag na de dag waarop ze zijn genomen, of

— wat de periode juni-september betreft, uiterlijk op de vijfde werkdag na de dag waarop ze zijn genomen,

voor analyse naar het laboratorium gezonden.”.

4. Aan artikel 2 wordt het volgende lid 5 toegevoegd:

„5. Voor de bepaling van de kenmerken van olijfolie volgens de in lid 1 aangegeven methoden worden de analysesresultaten rechtstreeks vergeleken met de in deze verordening vastgestelde grenswaarden.”.

5. De artikelen 3 en 3 bis worden geschrapt.

6. Artikel 3 ter wordt artikel 3.

7. Artikel 4, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Voor de beoordeling en controle van de organoleptische kenmerken door de nationale autoriteiten of hun vertegenwoordiger kunnen de lidstaten panels van proevers erkennen.

De erkenningsvoorwaarden worden door de lidstaten vastgesteld en wel zodanig dat:

— aan de voorwaarden van punt 4 van bijlage XII wordt voldaan;

— de voorzitter van het panel wordt opgeleid door een daartoe door de lidstaat erkende instelling en onder door de lidstaat goedgekeurde voorwaarden;

— de geldigheid van de erkenning afhankelijk wordt gemaakt van de resultaten van een jaarlijkse controle door de lidstaat.

Elke lidstaat stelt de Commissie in kennis van de lijst van erkende panels en van de overeenkomstig dit lid genomen maatregelen.”.

8. Artikel 5 wordt geschrapt.

9. De bijlagen worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Aanvullende aantekening 2 op hoofdstuk 15 van de gecombineerde nomenclatuur in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 wordt als volgt gewijzigd:

1. Punt B I, onder a), wordt vervangen door:

„a) gehalte aan was, ten hoogste 300 mg/kg;”.

2. Punt B I, onder g), punt 4, wordt vervangen door:

„4. organoleptische kenmerken waarbij overeenkomstig bijlage XII bij Verordening (EEG) nr. 2568/91 een mediaan voor de gebreken waarneembaar wordt die hoger is dan 6.”.

3. Punt B II, onder g), wordt vervangen door:

„g) organoleptische kenmerken waarbij overeenkomstig bijlage XII bij Verordening (EEG) nr. 2568/91 een mediaan voor de gebreken waarneembaar wordt die niet hoger is dan 6.”.

4. Punt D, onder b), wordt vervangen door:

„b) gehalte aan erytrodiol plus uvaol, hoger dan 4,5 %;”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor olie uit afvallen uit olijven die voor de kleinhandel is verpakt, is zij van toepassing met ingang van 1 september 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 mei 2002.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

1. In de inhoudsopgave van de bijlagen bij Verordening (EEG) nr. 2568/91 wordt:
 - a) bijlage XIV „Aanvullende aantekeningen 2, 3 en 4 bij hoofdstuk 15 van de gecombineerde nomenclatuur” geschrapt;
 - b) de volgende titel toegevoegd: „Bijlage XIX: Methode voor de bepaling van het gehalte aan alifatische alcoholen”.
2. Bijlage I wordt vervangen door de onderstaande tabellen en tekst:

KENMERKEN VAN OLIJFOLIE

Categorie	Zuurgraad (%) (*)	Peroxide getal mEq O ₂ /kg (*)	Gehalogeneerde oplosmiddelen mg/kg (*) (1)	Was mg/kg (**)	Verzadigde vetzuren in 2-positie-triglyceriden (%)	Stigmastadienen mg/kg (2)	Verskil tussen HPLC en theoretische berekening van ECN42	K ₂₃₂ (*)	K ₂₇₀ (*)	K ₂₇₀ met aluminiumoxide (2)	Delta-K (*)	Organoleptische beoordeling Mediaan voor de gebreken (Md) (*)	Organoleptische beoordeling Mediaan „fruitig” (Mf) (*)
1. Extra olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 1,0	≤ 20	≤ 0,20	≤ 250	≤ 1,3	≤ 0,15	≤ 0,2	≤ 2,50	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,01	Md = 0	Mf > 0
2. Olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 2,0	≤ 20	≤ 0,20	≤ 250	≤ 1,3	≤ 0,15	≤ 0,2	≤ 2,60	≤ 0,25	≤ 0,10	≤ 0,01	Md ≤ 2,5	Mf > 0
3. Courante olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 3,3	≤ 20	≤ 0,20	≤ 250	≤ 1,3	≤ 0,15	≤ 0,2	≤ 2,60	≤ 0,25	≤ 0,10	≤ 0,01	Md ≤ 6,0 (*)	—
4. Olijfolie verkregen bij de eerste persing, voor verlichting	> 3,3	> 20	> 0,20	≤ 300 (5)	≤ 1,3	≤ 0,50	≤ 0,3	≤ 3,70	> 0,25	≤ 0,11	—	Md > 6	—
5. Geraffineerde olijfolie	≤ 0,5	≤ 5	≤ 0,20	≤ 350	≤ 1,5	—	≤ 0,3	≤ 3,40	≤ 1,20	—	≤ 0,16	—	—
6. Olijfolie	≤ 1,5	≤ 15	≤ 0,20	≤ 350	≤ 1,5	—	≤ 0,3	≤ 3,30	≤ 1,00	—	≤ 0,13	—	—
7. Ruwe olie uit afvallen van olijven	> 0,5 (**)	—	—	> 350 (6)	≤ 1,8	—	≤ 0,6	—	—	—	—	—	—
8. Geraffineerde olie uit afvallen van olijven	≤ 0,5	≤ 5	≤ 0,20	> 350	≤ 2,0	—	≤ 0,5	≤ 5,50	≤ 2,50	—	≤ 0,25	—	—
9. Olie uit afvallen van olijven	≤ 1,5	≤ 15	≤ 0,20	> 350	≤ 2,0	—	≤ 0,5	≤ 5,30	≤ 2,00	—	≤ 0,20	—	—

(1) Maximumgehalte voor totale gehalogeneerde bestanddelen die zijn aangetoond met een elektronenvangstdetector. Voor individueel aangetoonde bestanddelen is het toegestane maximum 0,10 mg/kg.

(2) Totaal van de isomeren dat (al dan niet) kan worden gescheiden over een capillaire kolom.

(3) Om na te gaan of geraffineerde olie aanwezig is, moet als K₂₇₀ hoger is dan de voor de betrokken categorie vastgestelde limiet K₂₇₀ worden bepaald over een kolom aluminiumoxide.

(4) Als de mediaan „fruitig” gelijk is aan 0, mag de mediaan van het gebrek niet hoger zijn dan 2,5.

(5) Olie met een wasgehalte van 300 mg/kg tot 350 mg/kg wordt als olijfolie voor verlichting aangemerkt, wanneer het totaalgehalte aan alifatische alcoholen niet hoger is dan 350 mg/kg of wanneer het gehalte aan erytrodiol en uvaol niet meer bedraagt dan 3,5 %.

(6) Olie met een wasgehalte van 300 mg/kg tot 350 mg/kg wordt als ruwe olie uit afvallen van olijven aangemerkt, wanneer het totaalgehalte aan alifatische alcoholen niet hoger is dan 350 mg/kg en wanneer het gehalte aan erytrodiol en uvaol niet meer bedraagt dan 3,5 %.

Categorie	Zuurgraad						Totaal transolie-zuurisomeren (%)	Totaal translinol-zuur- en translinoleenzuurisomeren (%)	Cholesterol (%)	Brassicasterol (%)	Campesterol (%)	Stigmasterol (%)	Bêtasitosterol (%) ⁽¹⁾	Delta-7-Stigmasterol (%)	Totaal sterolen (mg/kg)	Erythrodiol plus uvaol (%) ^(**)
	Myristinezuur (%)	Linoleenzuur (%)	Arachidezuur (%)	Eicosaanzuur (%)	Beheenzuur (%)	Lignocerinezuur (%)										
1. Extra olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Courante olijfolie verkregen bij de eerste persing	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
4. Olijfolie verkregen bij de eerste persing, voor verlichting	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 ⁽²⁾
5. Geraffineerde olijfolie	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Olijfolie	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
7. Ruwe olie uit afval van olijven	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 ⁽³⁾
8. Geraffineerde olie uit afval van olijven	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
9. olie uit afval van olijven	≤ 0,05	≤ 0,9	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

⁽¹⁾ Totaal van Delta-5,23 stigmastadiëenol + chlosterol + bêtasitosterol + sitostanol + delta-5-avenasterol + delta-5,24-sigmastadiëenol.

⁽²⁾ Olie met een wasgehalte van 300 mg/kg tot 350 mg/kg wordt als olijfolie voor verlichting aangemerkt, wanneer het totaalgehalte aan alifatische alcoholen niet hoger is dan 350 mg/kg of wanneer het gehalte van erythrodiol en uvaol niet meer bedraagt dan 3,5 %.

⁽³⁾ Olie met een wasgehalte van 300 mg/kg tot 350 mg/kg wordt als ruwe olie uit afval van olijven aangemerkt, wanneer het totaalgehalte aan alifatische alcoholen niet hoger is dan 350 mg/kg en wanneer het gehalte aan erythrodiol en uvaol meer bedraagt dan 3,5 %.

Opmerkingen

a) De resultaten van de analyses moeten worden opgegeven met hetzelfde aantal decimale cijfers als in de normen voor elk kenmerk.

De laatste significante decimaal wordt naar boven afgerond als de volgende decimaal hoger is dan 4.

b) Om olie in een andere categorie in te delen of qua zuiverheid onvoldoende te verklaren, volstaat het dat een van de kenmerken niet aan de vastgestelde normen beantwoordt.

c) Aangezien de kenmerken met een asterisk (*) betrekking hebben op de kwaliteit van de olie, heeft dit als consequentie dat:

— voor bij de eerste persing verkregen olijfolie voor verlichting niet gelijktijdig aan alle normen (afgezien van K_{13}) hoeft te worden voldaan;

— andere bij de eerste persing verkregen olijfolie die niet aan één van deze normen voldoet, wel wordt ingedeeld in een andere categorie, maar binnen de categorieën olijfolie verkregen bij de eerste persing blijft.

d) De kenmerken met een dubbele asterisk (**) houden in dat voor alle betrokken olie uit afval van olijven niet gelijktijdig aan alle normen hoeft te worden voldaan."

3. Bijlage X.B wordt vervangen door de onderstaande bijlage:

„BIJLAGE X.B

BEREIDING VAN METHYLESTERS VAN VETZUREN VAN OLIJFOLIE EN OLIE UIT AFVALLEN VAN OLIJVEN

Beide onderstaande methoden worden aanbevolen voor de bereiding van methylesters van vetzuren van olijfolie en olie uit afvalfen van olijven.

Methode A: Koude omestering door middel van een methanoloplossing van kaliumhydroxide.

Methode B: Warme methylering door middel van een methanoloplossing van natriummethylaas, gevolgd door een verestering in een zuur milieu.

De keuze van de methode hangt af van de te bepalen analytische parameter en de categorie van de olie, zoals hieronder vermeld:

a) Bepaling van het verschil tussen het werkelijke en het theoretische gehalte aan triglyceriden volgens ECN42 (Δ ECN42):

— Methode A wordt toegepast op monsters van alle categorieën olie, nadat de olie is gezuiverd via een kolom van silicagel.

b) Bepaling van de vetzuursamenstelling:

— Methode A wordt direct toegepast op monsters van de hieronder volgende categorieën olie:

— Olijfoliën van de eerste persing met een gehalte aan vrije vetzuren van minder dan 3,3 %.

— Geraffineerde olijfolie.

— Olijfolie (mengsel van olijfoliën van de eerste persing en geraffineerde olijfolie).

— Geraffineerde olie uit afvalfen van olijven.

— Olie uit afvalfen van olijven (mengsel van olijfoliën van de eerste persing en geraffineerde olie uit afvalfen van olijven).

— Methode B wordt direct toegepast op monsters van de hieronder volgende categorieën olie:

— Olijfolie van de eerste persing met een gehalte aan vrije vetzuren van meer dan 3,3 %.

— Ruwe olie uit afvalfen van olijven.

c) Bepaling van de vetzuren van de trans-isomeren:

— Methode A wordt direct toegepast op monsters van de hieronder volgende categorieën olie:

— Olijfoliën van de eerste persing met een gehalte aan vrije vetzuren van minder dan 3,3 %.

— Geraffineerde olijfolie.

— Olijfolie (mengsel van olijfoliën van de eerste persing en geraffineerde olijfolie).

— Geraffineerde olie uit afvalfen van olijven.

— Olie uit afvalfen van olijven (mengsel van olijfoliën van de eerste persing en geraffineerde olie uit afvalfen van olijven).

— Methode A wordt toegepast op monsters van de volgende categorieën olie, nadat de olie is gezuiverd via een kolom van silicagel:

— Olijfolie van de eerste persing met een gehalte aan vrije vetzuren van meer dan 3,3 %.

— Ruwe olie uit afvalfen van olijven.

ZUIVERING VAN OLIEMONSTERS

Indien nodig worden de monsters gezuiverd door deze door een kolom silicagel te voeren; als oplosmiddel voor elutie wordt hexaan/diethyloxide (87:13 v/v) gebruikt, zoals beschreven in de IUPAC 2.507-methode.

Het is ook mogelijk als alternatief extractie in de vaste fase toe te passen, onder gebruikmaking van patronen silicagel. Plaats een patroon silicagel (1 g, 6 ml) in een apparaat voor elutie onder vacuüm en was met 6 ml hexaan. Hef het vacuüm op om te voorkomen dat de kolom uitdroogt. Breng vervolgens in de kolom een oplossing van olie (ongeveer 0,12 g) in 0,5 ml hexaan en pas het vacuüm weer toe, opdat de oplossing in het silicium binnendringt; elueer vervolgens met 10 ml hexaan/diethyloxide (87:12 v/v) onder vacuüm. Homogeniseer het totaal van de eluaten en verdeel deze in twee gelijke volumes. Laat een van de volumes tot uitdroging verdampen in een draaibaar verdampstelsel onder verminderde druk en bij omgevingstemperatuur. Los het residu op in 1 ml heptaan. De verkregen oplossing is klaar voor de analyses van vetzuren door CPG. Laat het tweede volume verdampen en los het residu op in 1 ml aceton voor de analyse van de triglyceriden door HPLC, indien nodig.

METHODEN VOOR DE BEREIDING VAN DE METHYLESTERS VAN VETZUREN

1. **Methode A: Koude omestering door middel van een methanoloplossing van kaliumhydroxide**

1.1. **Toepassing**

Deze snelle methode wordt toegepast op olijfolie en olie uit afvalfen van olijven met een gehalte aan vrije vetzuren van minder dan 3,3 %. De vrije vetzuren worden niet veresterd door het kaliumhydroxide. De ethylesters van vetzuren transvesteren langzamer dan de glyceride-esters en het is mogelijk dat zij slechts gedeeltelijk methyleren.

1.2. Principe

De methylesters worden gevormd door omestering in een methanoloplossing van kaliumhydroxide, als tussenfase voor de verzeping (punt 5 van de methode in ISO 5509:2000, punt 5 van de IUPAC 2.301-methode).

1.3. Reagentia

Methanol met hoogstens 0,5 % (m/m) water.

Heptaan voor chromatografie.

Kaliumhydroxide, methanoloplossing van ca. 2 N: los 11,2 kaliumhydroxide op in 100 ml methanol.

1.4. Materiaal

Reageerbuisjes met schroefsluiting (capaciteit 5 ml), met een dop die voorzien is van een PTFE-dichting.

Pipetten, met schaalverdeling of automatische, van 2 ml en 0,2 ml.

1.5. Werkwijze

Weeg ca. 0,1 g van het oliemonster af in een reageerbuisje van 5 ml met schroefsluiting. Voeg 2 ml heptaan toe en schud. Voeg 0,2 ml van de methanoloplossing van 2 N kaliumhydroxide toe, sluit met behulp van de dop die van een PTFE-dichting is voorzien, sluit goed af en schud krachtig gedurende 30 seconden. Laat rusten totdat het bovenste deel van de oplossing helder wordt. Schenk de bovenste laag af; dat is de laag waarin zich de methylesters bevinden. De heptaanoplossing is gereed om in de chromatograaf ingebracht te worden. Het verdient aanbeveling om de oplossing in de koelkast te laten tot het ogenblik van de chromatografische analyse. Het is af te raden de oplossing langer dan twaalf uur te bewaren.

2. Methode B: Warme methylering met behulp van een methanoloplossing van natriummethylaat, gevolgd door een verestering in een zuur milieu**2.1. Toepassing**

Deze methode is van toepassing op olijfolie en olie uit afval van olijven met een gehalte aan vrije vetzuren van meer dan 3,3 %.

2.2. Principe

Neutralisering van de vrije vetzuren en alkalische methanolisering van glyceriden, gevolgd door verestering van de vetzuren in een zuur milieu (punt 4.2 van de IUPAC 2.301-methode).

2.3. Reagentia

— Heptaan voor chromatografie.

— Methanol met hoogstens 0,05 % water (m/m).

— Natriummethylaat, 0,2 N methanoloplossing: los 5 g natrium op in 1 000 ml methanol (kan worden bereid met behulp van handelsoplossingen).

— Fenoltaleïne, 0,2 methanoloplossing.

— Zwavelzuur in de 1 N methanoloplossing: voeg 3 ml zwavelzuur van 96 % toe aan 100 ml methanol.

— Verzadigde oplossing van natriumchloride in het water.

2.4. Materiaal

— Volumetrische kolf met een capaciteit van 50 ml, met platte bodem en lange, nauwe geslepen hals.

— Terugstroomkoeler. Luchtkoeler (1 m lang) voorzien van een geslepen dichting.

— Kookregelaar.

— Glazen trechter.

2.5. Werkwijze

Schenk ongeveer 0,25 g oliemonster in een volumetrische kolf van 50 ml met een geslepen hals. Voeg met behulp van de trechter 10 ml van de 0,2 N methanoloplossing van natriummethylaat en de kookregelaar toe. Bevestig de terugstroomkoeler, schud en breng aan de kook. De oplossing moet na ongeveer tien minuten helder worden. Na 15 minuten is de reactie praktisch voltooid. Neem de kolf van de warmtebron, wacht het einde van de terugstroom af, verwijder de koeler en voeg twee druppels van de fenoltaleïneoplossing toe. Voeg enkele ml 1 N zwavelzuur toe aan de methanoloplossing totdat deze kleurloos wordt; voeg er daarna nog eens 1 ml aan toe. Sluit de koeler aan en breng opnieuw aan de kook gedurende ongeveer 20 minuten. Neem de kolf van de warmtebron en laat afkoelen onder een luchtstroom. Verwijder de koeler, voeg 20 ml van de verzadigde natriumchlorideoplossing toe en schud. Voeg 5 ml heptaan toe, sluit de kolf en schud krachtig gedurende 15 seconden.

Laat bezinken tot de volledige scheiding van de twee fasen. Voeg opnieuw 20 ml van de verzadigde natriumchlorideoplossing toe, totdat de waterige fase het onderste deel van de hals van de kolf bereikt. De bovenste laag die zich in de hals van de kolf bevindt, is de laag die de methylesters bevat. De verkregen oplossing is gereed om in de chromatograaf te worden ingebracht.

Voorzorgsmaatregel: De methylering volgens methode B moet in een geventileerde zuurkast worden uitgevoerd.

2.6. Alternatieven voor de methylering volgens methode B

2.6.1. Methode C

2.6.1.1. Principe

De te analyseren vetstof wordt, bij 100 °C, behandeld met een methanoloplossing van zoutzuur in een gesloten flesje.

2.6.1.2. Materiaal

- Flesje van dik glas met een inhoud van ca. 5 ml (hoogte 40 x 45 mm, diameter 14 à 16 mm).
- Pipetten, met schaalverdeling, van 1 en 2 ml.

2.6.1.3. Reagentia

Oplossing van zoutzuur in 2 % methanol, bereid uit gasvormig zoutzuur en watervrij methanol (opmerking 1).

Hexaan voor chromatografie

Opmerking 1: Het is mogelijk handelsoplossingen van zoutzuur in methanol te gebruiken. In het laboratorium kunnen gemakkelijk kleine hoeveelheden gasvormig zoutzuur worden bereid en wel door de handelsoplossing ($p = 1,18$) te wijzigen, door de toevoeging van enkele druppels geconcentreerd zwavelzuur. Aangezien methanol zeer gemakkelijk zoutzuur opneemt, is het goed bij de oplossing alle mogelijke voorzorgsmaatregelen te treffen (bijvoorbeeld het gas inbrengen met behulp van een kleine omgekeerde trechter, die juist reikt tot het niveau van het methanol). Het is mogelijk vooraf grote hoeveelheden methanoloplossingen van zoutzuur te bereiden, die in het donker, in flessen met een glazen stop, uitstekend bewaard kunnen worden. Dit reagens kan eveneens worden bereid door acetylchloride op te lossen in het waterrijke methanol.

2.6.1.4. Werkwijze

- Schenk in het glazen flesje 0,2 g van de vetstof die vooraf is gedroogd aan natriumsulfaat en gefiltreerd en daarna 2 ml van de methanoloplossing van zoutzuur. Sluit het flesje.
- Dompel het flesje gedurende 40 minuten onder bij 100 °C.
- Laat het flesje onder een luchtstroom afkoelen, open het en voeg 2 ml gedestilleerd water en 1 ml hexaan toe.
- Centrifugeer en extraheer de hexaanfase, gereed voor gebruik.

2.6.2. Methode D

2.6.2.1. Principe

De geanalyseerde vetstof wordt onder terugstroming verhit met methanol, hexaan en zwavelzuur. De verkregen methylesters worden geëxtraheerd met petroleumether.

2.6.2.2. Materiaal

- Proefbuis met een capaciteit van ca. 20 ml met een terugstroomkoeler (met behulp van lucht) van ca. 1 m lang, voorzien van een geslepen dichting.
- Pipet, met schaalverdeling, van 5 ml.
- Afschenktrechter van 50 ml.
- Reageerbuisjes van 10 ml en 25 ml.
- Proefbuis, met konische bodem, van 15 ml.

2.6.2.3. Reagentia

- Reagens voor methylering: watervrij methanol, hexaan en geconcentreerd zwavelzuur ($p = 1,84$ in de verhouding 75:25:1 (V/V/V)).

- Petroleumether 40-60 °C.
- Watervrij natriumsulfaat.

2.6.2.4. Werkwijze

Schenk 0,1 g olie in de buis van 20 ml en voeg 5 ml van het methyleringsreagens toe.

Bevestig de terugstroomkoeler en verwarm gedurende 30 minuten tot kookpunt in een waterbad (opmerking 2).

Breng het mengsel kwantitatief over naar een afschenktrechter van 50 ml met 10 ml gedestilleerd water en 10 ml petroleumether. Schud krachtig en wacht totdat de scheiding van de fasen plaats heeft gevonden. Scheid de waterachtige fase en was de geëtherde laag tweemaal met 20 ml gedestilleerd water. Voeg in de trechter een kleine hoeveelheid watervrij natriumsulfaat toe, schud, laat enkele minuten rusten en filtreer, waarbij het filtraat in een buis van 15 ml met konische bodem wordt opgevangen.

Laat het oplosmiddel verdampen in een waterbad onder een stikstofstroom.

Opmerking 2: Breng, om kookvertraging te voorkomen, een glazen staafje in de buis en laat de temperatuur van het waterbad niet boven 90 °C stijgen.

3. **Precisieparameters**

De statistische evaluatie van de nauwkeurigheid van de methoden A en B is gepubliceerd door de Internationale Olijfolieraad in zijn methode COI/T.20/CO. nr. 24.

AANBEVELINGEN VOOR DE GASCHROMATOGRAFISCHE ANALYSE IN DE GASFASE VAN DE ESTERS VAN VETZUREN VAN OLIJFOLIE EN OLIE UIT AFVALLEN VAN OLIJVEN

1. **Werkwijze**

De gaschromatografische analyse in de gasfase van oplossingen van vetesters in hexaan wordt uitgevoerd overeenkomstig de norm ISO 5508, met behulp van een capillaire kolom (50 m lang x 0,25 of 0,32 mm binnenwerkse diameter), bedekt met cyanopropylsilicon, zoals aangegeven voor de bepaling van vetzuren en trans-isomeren (COI/T.20/Doc. nr. 17).

Figuur 1 laat het typerende chromatografische profiel zien van een olie uit afval van olijven die methyl- en ethylesters bevat van vetzuren en trans-isomeren van methylesters.

2. **Berekeningen**

- 2.1. Om de vetzuursamenstelling en ΔECN_{42} te berekenen, moet met de volgende vetzuren rekening worden gehouden:

Myristinezuur (C14:0).

Palmitinezuur (C16:0). Som van de oppervlakken van de pieken die overeenkomen met de methyl- en de ethylesters.

Palmitoleïnezuur (C16:1). Som van de oppervlakken van de pieken die overeenkomen met de isomeren ω_9 en ω_7 van het methylester, het ethylester en de trans-isomeren van het methylester.

Heptadekaanzuur (C17:0).

Heptadecenzuur (C17:1).

Stearinezuur (C18:0).

Oleïnezuur (C18:1). Som van de oppervlakken van de pieken die overeenkomen met de isomeren ω_9 en ω_7 van het methylester, het ethylester en de trans-isomeren van het methylester.

Linolzuur (C18:2). Som van de oppervlakken van de pieken die overeenkomen met de methyl- en ethylesters en de trans-isomeren van het methylester.

Arachidonzuur (C20:0).

Linoleenzuur (C18:3). Som van de oppervlakken van het methylester en de trans-isomeren van het methylester.

Eiscoseneenzuur (C20:1)

Beheenzuur (C22:0)

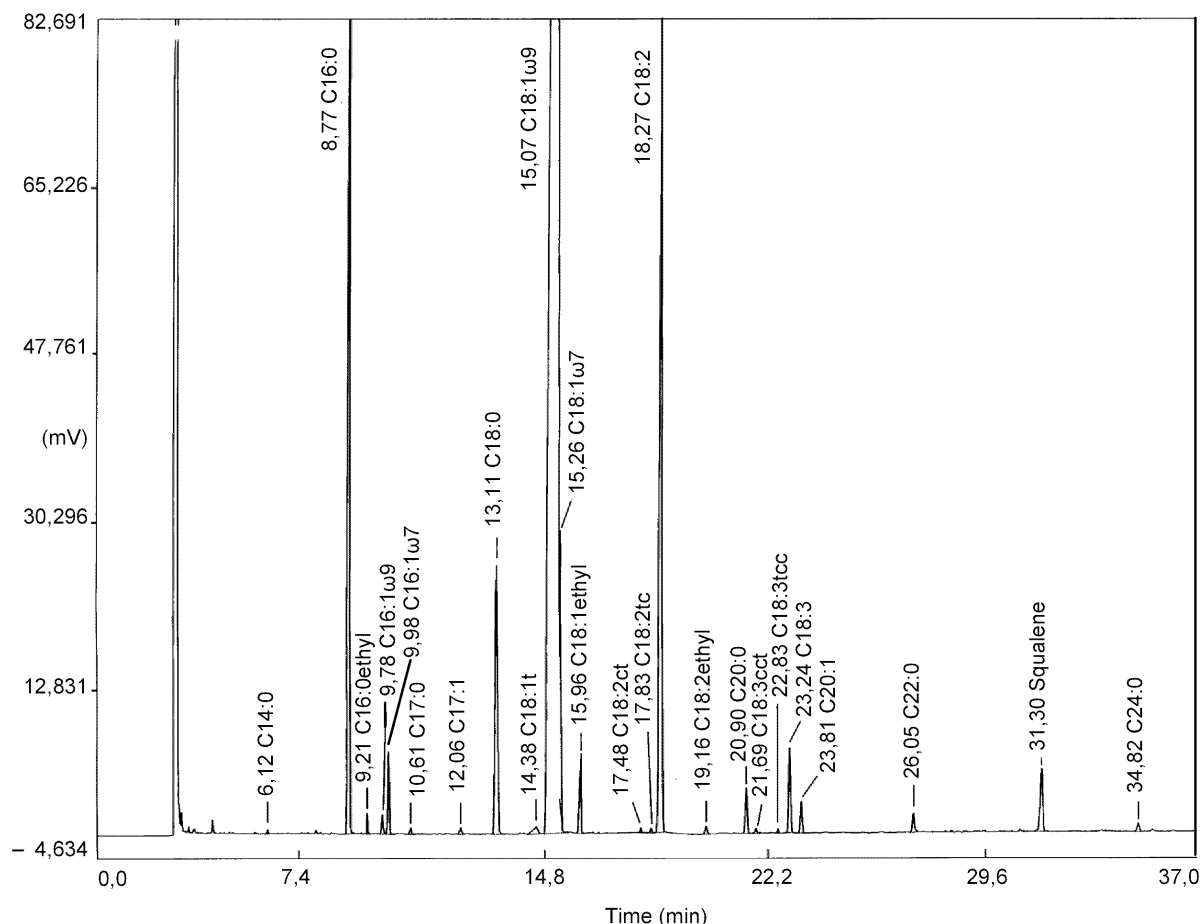
Lignocereenzuur (C24:0).

Voor de berekening van het totale oppervlak heeft met squaleen geen rekening te worden gehouden.

- 2.2. Voor de berekening van het percentage trans-C18:1 wordt de piek gebruikt die met de methylesters van dit vetzuur overeenkomt. Voor de som (trans-C18:2 + trans-C18:3) worden alle pieken die overeenkomen met de trans-isomeren van deze twee vetzuren, bij elkaar opgeteld. Om het totale oppervlak te berekenen, wordt met alle pieken die in punt 2.1 worden genoemd (zie COI/T.20/Doc. nr. 17) rekening gehouden.

Voor het berekenen van het percentage van elk vetzuur wordt onderstaande formule toegepast:

$$\% X = (\text{oppervlak } X \times 100) / (\text{totale oppervlak})$$

Figuur 1: Met behulp van de methode van koude methylering verkregen chromatografisch profiel van een olie uit afval van olijven. De chromatografische pieken komen, tenzij anders aangegeven, overeen met de methylesters."

4. Bijlage XII wordt vervangen door de onderstaande bijlage:

„BIJLAGE XII

ORGANOLEPTISCHE BEOORDELING VAN OLIJFOLIE VAN EERSTE PERSING

1. **DOEL EN TOEPASSINGSGEBIED**

Hierbij worden de criteria vastgesteld voor de beoordeling van de organoleptische kenmerken van bij de eerste persing verkregen olijfolie in de zin van punt 1 van de bijlage bij Verordening nr. 136/66/EEG, en wordt de methode voor de desbetreffende indeling van deze olie aangegeven.

Deze methode geldt slechts voor de indeling van olijfolie van eerste persing uit een oogpunt van fruitigheid en van intensiteit van de gebreken, bepaald door een overeenkomstig punt 4 samengesteld panel van geselecteerde en getrainde proevers.

2. **ALGEMEEN**

Ten aanzien van de algemene basisterminologie, het proeflokaal, de algemene methodiek en het proefglas is het aan te bevelen de voorschriften van de Internationale Olijfolieraad te volgen.

3. **SPECIFIEKE TERMINOLOGIE**

3.1. **Positieve kenmerken**

Fruutig: het geheel van rechtstreeks of retronasaal waargenomen reukgeaarwordingen, afhankelijk van de olijvensoort en kenmerkend voor de van verse en gezonde, rijpe of onrijpe, vruchten vervaardigde olie.

Bitter: kenmerkende smaak van olijfolie die uit onrijpe of rijpende olijven is verkregen.

Scherp: prikkelend gevoel in de mond, kenmerkend voor aan het begin van het seizoen en hoofdzakelijk uit nog onrijpe olijven verkregen olie.

3.2. **Negatieve kenmerken**

Olijvengisting: flavour die kenmerkend is voor olie uit in hopen opgeslagen olijven waarvan de anaerobe gisting ver gevorderd is.

Schimmel — *vochtigheid*: flavour die kenmerkend is voor olie uit olijven waarop schimmels zijn gegroeid doordat de vruchten enkele dagen bij vochtige omstandigheden zijn opgeslagen.

Droesem: flavour die kenmerkend is voor olie die in contact is gebleven met het bezinksel in de tanks en bakken.

Wijnachtig — *azijn*: flavour die kenmerkend is voor sommige oliën die doen denken aan wijn of azijn. Deze gewaarwording is hoofdzakelijk te wijten aan de gisting van de olijven waardoor azijnzuur, ethylacetaat en ethanol ontstaan.

Metaal: flavour die doet denken aan metaal. Zij is kenmerkend voor olie die tijdens het malen, het mengen, het persen of de opslag lang in contact is geweest met metalen oppervlakken.

Ranzig: flavour van oliën die oxidatie hebben ondergaan.

Gekookt of verbrand: flavour die kenmerkend is voor olie die wordt veroorzaakt door te sterke en/of te lange verhitting tijdens de productie en met name bij het mengen van de massa olijvenvruchtvlies met ondeugdelijke verhitting.

Hooi — *hout*: flavour die kenmerkend is voor oliën uit droge olijven.

Robuust: gewaarwording die kenmerkend is voor sommige oliën die bij het proeven in de mond een gevoel van dichtheid en kleverigheid veroorzaken.

Smeermiddelen: flavour van olijfolie, die doet denken aan stookolie, vet of minerale olie.

Vruchtwater: flavour die te wijten is aan langdurig contact met vruchtwater.

Pekel: flavour van olie uit olijven die zijn bewaard in pekel.

Esparto: flavour die kenmerkend is voor olie die is verkregen uit olijven die zijn geperst in nieuwe persmanden van esparto. De gewaarwording kan verschillen naargelang de persmanden van ongedroogd of gedroogd esparto zijn gemaakt.

Grond: flavour van olie uit olijven waaraan grond of modder zat en die niet zijn gewassen.

Wormstekig: flavour van olie uit olijven die zijn aangetast door larven van de olijfvlieg (*Bactrocera oleae*).

Komkommer: flavour van olie die kenmerkend is voor te lange hermetische bewaring, met name in blikken, en die wordt toegeschreven aan het ontstaan van 2-6 nonadienal.

4. **PANEL**

Het panel wordt door de lidstaat aangewezen en bestaat uit een voorzitter en acht tot twaalf proevers. Voor het verkoopseizoen 2001/2002 mag het panel echter minder dan acht proevers tellen.

De voorzitter van het panel moet degelijk zijn opgeleid en een ervaren expert voor de verschillende soorten olijfolie zijn. Hij is verantwoordelijk voor het panel, voor de organisatie en het functioneren ervan en hij is belast met de voorbereidingen, de codering van de monsters en de aanbidding ervan aan de proevers, alsmede met het verzamelen en de statistische verwerking van de gegevens.

De voorzitter van het panel selecteert de proevers en zorgt voor hun training en de controle van hun werk zodat zij een hoog bekwaamheidsniveau kunnen aanhouden.

De panelleden bij organoleptische tests van olijfolie moeten geselecteerd en getraind zijn op grond van hun vermogen om soortgelijke monsters van elkaar te onderscheiden, overeenkomstig de handleiding van de Internationale Olijfolieraad voor de selectie, de opleiding en de controle van gekwalificeerde proevers van olijfolie van de eerste persing.

De panels moeten zich ertoe verbinden deel te nemen aan organoleptische beoordelingen op nationaal, communautair of internationaal niveau voor de periodieke controle en de harmonisering van de perceptiecriteria. Voorts moeten zij de betrokken lidstaat jaarlijks in kennis stellen van alle gegevens over de samenstelling van het panel en het aantal beoordelingen die zij als erkend panel hebben uitgevoerd.

5. **PROCEDURE VOOR DE ORGANOLEPTISCHE BEOORDELING EN DE INDELING**

5.1. **Gebruik van het beoordelingsformulier door het panellid**

Het door het panellid te gebruiken beoordelingsformulier is opgenomen in aanhangsel A.

Elke proever die deel uitmaakt van het panel, moet aan de in een proefglas aangeboden olie ruiken en die vervolgens proeven ⁽¹⁾ om de reuk, de smaak, het mondgevoel en de kinesthetische kenmerken te analyseren. Vervolgens moet hij op het beoordelingsformulier de intensiteit vermelden waarmee hij de negatieve en positieve kenmerken gewaarwordt.

Wanneer negatieve kenmerken worden waargenomen die niet op het formulier voorkomen, moeten die worden aangegeven in de rubriek „Andere” met de in punt 3.2 van deze bijlage omschreven termen die de gewaarwording het best weergeven.

5.2. Verwerking van de gegevens door de voorzitter van het panel

De voorzitter van het panel moet de door de panelleden ingevulde beoordelingsformulieren inzamelen; hij moet de voor elk kenmerk vermelde intensiteit controleren. Wanneer hij een anomalie constateert, vraagt hij het betrokken panellid zijn beoordelingsformulier te herzien en eventueel de test over te doen.

De voorzitter van het panel kan de door elk panellid vermelde gegevens verwerken in een programma dat gebruikmaakt van de in aanhangsel B beschreven methode voor de berekening van de statistische mediaan. De gegevens van een monster moeten worden ingevoerd aan de hand van een rooster met tien kolommen voor de tien kenmerken en met zoveel regels als er panelleden zijn.

Wanneer in de rubriek „Andere” door minstens de helft van de panelleden een negatief kenmerk is vermeld, moet de voorzitter van het panel voor dit kenmerk de mediaan berekenen en de olie in de corresponderende categorie indelen.

Wanneer tests worden verricht om na te gaan of de normen in acht zijn genomen of in het kader van tegenexpertises, moet de voorzitter van het panel driemaal een organoleptische beoordeling van de olie laten uitvoeren met een tussenpoos van ten minste één dag na elke test; de mediaan van de kenmerken wordt dan berekend op basis van de gegevens in de beoordelingsformulieren van de drie tests.

5.3. Indeling van de oliën

De olie wordt ingedeeld bij één van de onderstaande categorieën naar gelang van de mediaan voor de gebreken en de mediaan voor het kenmerk fruitig. Onder mediaan voor de gebreken wordt verstaan de mediaan voor het negatieve kenmerk dat is waargenomen met de grootste intensiteit. De robuuste variatie-coëfficiënt voor dat gebrek mag niet hoger zijn dan 20 %.

- a) *Extra olijfolie van de eerste persing*: de mediaan voor de gebreken is gelijk aan 0 en de mediaan voor de fruitigheid is hoger dan 0.
- b) *Olijfolie van de eerste persing*: de mediaan voor de gebreken is hoger dan 0, maar niet hoger dan 2,5 en de mediaan voor de fruitigheid is hoger dan 0.
- c) *Courante olijfolie van de eerste persing*: de mediaan voor de gebreken is hoger dan 2,5, maar niet hoger dan 6,0; of de mediaan voor de gebreken is niet hoger dan 2,5 en de mediaan voor fruitigheid is gelijk aan 0.
- d) *Olijfolie van de eerste persing voor verlichting*: de mediaan voor de gebreken is hoger dan 6,0.

Met ingang van 1 november 2003 worden de categorieën c) en d) echter vervangen door de categorie:

- c) *Olijfolie voor verlichting*: de mediaan voor de gebreken is hoger dan 2,5; of de mediaan voor de gebreken is niet hoger dan 2,5 en de mediaan voor fruitigheid is gelijk aan 0.

5.4. Bijzondere gevallen

Wanneer de mediaan voor een ander positief kenmerk dan „fruitig” hoger is dan 5,0, moet de voorzitter van het panel dit op het beoordelingsformulier vermelden.

⁽¹⁾ Het panellid hoeft niet te proeven wanneer een uiterst onaangenaam kenmerk wordt waargenomen; hij moet deze uitzonderlijke situatie in het beoordelingsformulier vermelden.

AANHANGSEL A

Beoordelingsformulier

(voor het panellid)

GEWAARWORDING VAN DE
GEBREKEN

INTENSITEIT

Olijvengisting	----->
Schimmel — Vochtigheid	----->
Wijnachtig — azijn	----->
Droemsem	----->
Metaal	----->
Ranzig	----->
Andere (omschrijven)	----->

GEWAARWORDING VAN DE POSITIEVE KENMERKEN

Fruutig	----->
Bitter	----->
Scherp	----->

Naam van het panellidCode van het monsterDatum

AANHANGSEL B

METHODE VOOR DE BEREKENING VAN DE MEDIAAN EN DE BETROUWBAARHEIDSINTERVALLEN

Mediaan

$$Me = [P(X < X_m) \leq 1/2 \wedge P(X \leq X_m) \geq 1/2]$$

De mediaan is het reële getal X_m gekenmerkt door het feit dat de kans (P) dat de waarden van de verdeling (X) lager liggen dan dat getal (X_m), kleiner is dan of gelijk is aan 0,5 en dat tegelijkertijd de kans (P) dat de waarden van de verdeling (X) kleiner zijn dan of gelijk zijn aan X_m , groter is dan of gelijk is aan 0,5. Volgens een andere definitie is de mediaan het 50e percentiel van een naar opklimmende grootte gerangschikte reeks getallen. De mediaan is met andere woorden de middelste waarde van een gerangschikte reeks oneven getallen of het gemiddelde van de twee middelste waarden van een gerangschikte reeks even getallen.

Robuuste standaardafwijking

$$S = \frac{1,25 \text{ IQR}}{1,35 \sqrt{N}}$$

Om de variabiliteit rond de mediaan op betrouwbare wijze te kunnen schatten, moet de robuuste standaardafwijking volgens het model van Stuart en Kendall worden geschat. De asymptotische standaardafwijking S wordt bepaald door N en IQR. N is het aantal waarnemingen en IQR de interkwartielafstand, d.w.z. de robuuste schatting van de variabiliteit van de betrokken gegevens (de interkwartielafstand omvat precies 50 % van de gevallen van ongeacht welke waarschijnlijkheidsverdeling). De intervalafstand wordt berekend op basis van de afstand tussen het 75e en 25e percentiel.

$$\text{IQR} = 75^{\text{e}} \text{ percentiel} - 25^{\text{e}} \text{ percentiel}$$

Het percentiel is de waarde X_{pc} gekenmerkt door het feit dat de kans (P) dat de waarden van de verdeling lager liggen dan X_{pc} , kleiner is dan of gelijk is aan een bepaald honderdste en dat tegelijkertijd de kans (P) dat de waarden van de verdeling kleiner zijn dan of gelijk zijn aan X_{pc} , groter is dan of gelijk is aan het genoemde honderdste. Het honderdste geeft het in aanmerking genomen gedeelte van de verdeling weer. In het geval van de mediaan betreft het 50/100.

$$\text{Percentiel} = [P(X < X_{pc}) \leq \frac{n}{100} \wedge P(X \leq X_{pc}) \geq \frac{n}{100}]$$

Het percentiel is met andere woorden de verdelingswaarde die overeenstemt met een bepaald oppervlak dat wordt begrensd door de verdelings- of dichtheidskromme. Zo is het 25e percentiel de verdelingswaarde die overeenstemt met een oppervlak van 0,25 of 25/100.

Robuuste variatiecoëfficiënt

$$\text{RVC} = \frac{S}{Me} 100$$

RVC is een natuurlijk getal, d.w.z. zonder exponent, dat het percentage weergeeft van de variabiliteit van de onderzochte getallenreeks ten opzichte van de waarde Me van de mediaan; daarom is deze coëfficiënt zeer nuttig bij het beoordelen van de betrouwbaarheid van de panelleden.

Betrouwbaarheidsinterval van 95 % voor de mediaan

Het betrouwbaarheidsinterval (B.I.) van 95 % (foutenmarge van de eerste soort gelijk aan 0,05 of 5 %) is de marge waarbinnen de mediaan zou kunnen variëren wanneer de test een oneindig aantal keren zou worden herhaald. In de praktijk geeft dat interval de variabiliteit van de test aan in de vastgestelde omstandigheden wanneer de test een oneindig aantal keren zou worden herhaald. Het interval draagt, evenals de RVC, bij tot de beoordeling van de betrouwbaarheid van de test.

$$\text{B.I. S sup.} = Me + (c.S)$$

$$\text{B.I. S inf.} = Me - (c.S)$$

waarbij c, in het geval van het betrouwbaarheidsinterval 0,95, 1,96 bedraagt.

De oliën worden ingedeeld door de waarden van de mediaan te vergelijken met de in punt 5.3 van de bijlage vastgestelde referentie-intervallen. Met de programmatuur kan de indeling visueel worden voorgesteld in de vorm van een tabel met statistische gegevens of in de vorm van een grafiek."

5. Bijlage XIV wordt geschrapt.
6. De onderstaande bijlage XIX wordt toegevoegd:

„BIJLAGE XIX

BEPALING VAN HET GEHALTE AAN ALIFATISCHE ALCOHOLEN MET BEHULP VAN CAPILLAIRE GASCHROMATOGRAFIE

1. DOEL

In deze methode wordt een werkwijze beschreven om op eenvoudige wijze het totale gehalte aan alifatische alcoholen in vetten te bepalen.

2. PRINCIPE VAN DE METHODE

De vetten, waaraan 1-icosanol als interne standaard is toegevoegd, worden verzeept met behulp van een oplossing van kaliumhydroxide in ethanol. Vervolgens worden de onverzeepbare bestanddelen geëxtraheerd met ethylether. De alcoholfractie wordt van het onverzeepbare extract gescheiden door middel van dunnelaagchromatografie met een basische silicagel als stationaire fase. De alcoholen in de silicagel worden omgezet in trimethylsilylethers en geanalyseerd door middel van gaschromatografie in een capillaire kolom.

3. APPARATUUR

- 3.1. Erlenmeyer van 250 ml met een refluxkoeler met geslepen uiteinde.
- 3.2. Scheitrechter van 500 ml.
- 3.3. Erlenmeyers van 250 ml.
- 3.4. Volledige uitrusting voor dunnelaagchromatografie, met glasplaten van 20 × 20 cm.
- 3.5. Ultraviolette lamp, met een golflengte van 366 of 254 nm.
- 3.6. Micropipetten van 100 en 500 µl.
- 3.7. Filterkroes G 3 (porositeit 15 tot 40 µm) met een diameter van ongeveer 2 cm en een hoogte van 5 cm, geschikt om onder vacuüm te filtreren en voorzien van een slijpstuk 12/21.
- 3.8. Afzuigkolf van 50 ml voorzien van een slijpstuk 12/21 waarmee deze op de filterkroes kan worden aangesloten (3.7).
- 3.9. Konisch afgeronde centrifugebuis van 10 ml, afsluitbaar.
- 3.10. Gaschromatograaf, geschikt voor het werken met een capillaire kolom, voorzien van een splitsysteem, bestaande uit:
 - 3.10.1. Een gethermostatiseerde ruimte waarmee de kolommen op de gewenste temperatuur kunnen worden gehouden met een nauwkeurigheid van ± 1 °C.
 - 3.10.2. Een temperatuurregelbare injector met een gepersilaniseerd glazen verdampingselement.
 - 3.10.3. Een vlamionisatiedetector en een versterker-/verzwakkereenheid.
 - 3.10.4. Een integrerende recorder, geschikt voor gebruik met de versterker-/verzwakkereenheid (3.10.3), met een responstijd van niet meer dan één seconde en met een variabele papersnelheid.
- 3.11. Een glazen of fused-silica capillaire kolom met een lengte van 20-30 m, inwendige diameter 0,25-0,32 mm, inwendig gecoat met SE-52- of SE-54-vloeistof of equivalent in een uniforme dikte tussen 0,10 en 0,30 µm.
- 3.12. Gaschromatografische injectiespuit van 10 µl met een geharde naald.
- 3.13. Precisiebalans met een gevoeligheid van 1 mg (af te lezen tot op 0,1 mg).

4. REAGENTIA

- 4.1. Kaliumhydroxideoplossing, ongeveer 2 N in ethanol. Los 130 g kaliumhydroxide (minimumgehalte 85 %) onder koeling op in 200 ml gedistilleerd water en vul aan tot 1 l met ethanol. Bewaar de oplossing in goed afgesloten flessen van donker glas.
- 4.2. Diëthylether, p.a.
- 4.3. Natriumsulfaat, p.a., watervrij.

- 4.4. Glazen dunnelaagplaten gecoat met kiezelgel, zonder fluorescentie-indicator, met een dikte van 0,25 mm (deze zijn gebruiksklaar in de handel te verkrijgen).
- 4.5. Kaliumhydroxideoplossing, ongeveer 0,2 N in ethanol. Los 13 g kaliumhydroxide op in 20 ml gedistilleerd water en vul met methanol aan tot 1 l.
- 4.6. Benzeen, voor chromatografische doeleinden (5.2.2).
- 4.7. Aceton, voor chromatografische doeleinden (5.2.2).
- 4.8. Hexaan, voor chromatografische doeleinden (5.2.2).
- 4.9. Ethylether, voor chromatografische doeleinden (5.2.2).
- 4.10. Chloroform, p.a.
- 4.11. Dunnelaagchromatografische referentieoplossing. Een 5 %-oplossing van een mengsel van C20-C28-alcoholen in chloroform.
- 4.12. 2,7-dichloorfluoresceïne, 0,2 % oplossing in ethanol. Deze oplossing moet licht basisch worden gemaakt door toevoeging van enkele druppels 2 N alcoholische kaliumhydroxideoplossing.
- 4.13. Pyridine, watervrij, voor chromatografische doeleinden.
- 4.14. Hexamethyldisilazaan.
- 4.15. Trimethylchloorsilaan.
- 4.16. Standaardoplossingen van de trimethylsilylethers van de C20-C28 alifatische alcoholen. Direct vóór gebruik te bereiden uit een mengsel van de zuivere alcoholen.
- 4.17. 1-eicosanol, 0,1 % (m/v) oplossing in chloroform (interne standaard).
- 4.18. Draaggas: waterstof of helium, gaschromatografisch zuiver.
- 4.19. Hulpgas: stikstof, gaschromatografisch zuiver.
5. WERKWIJZE
 - 5.1. **Bereiding van het onverzeepbare residu**
 - 5.1.1. Breng in de kolf van 250 ml met behulp van de injectiespuit van 500 µl een hoeveelheid 0,1 % 1-eicosanol-oplossing in chloroform (4.17) die overeenkomt met ongeveer 10 % van het gehalte aan alifatische alcoholen in het in bewerking te nemen monster. Bijvoorbeeld: voeg voor 5 g monster 250 µl 0,1 % 1-eicosanoloplossing toe indien het gaat om olijfolie en 1 500 µl indien het gaat om olie uit afvallen van olijven.

Damp het chloroform in een stikstofstroom in tot droog en weeg in dezelfde kolf nauwkeurig ongeveer 5 g af van het gedroogde gefiltreerde monster.
 - 5.1.2. Voeg 50 ml 2 N ethanolische kaliumhydroxideoplossing toe, bevestig de refluxkoeler en verhit tot zachtjes koken op een waterbad onder voortdurend krachtig schudden totdat de verzeeping heeft plaatsgevonden (de oplossing wordt helder). Verhit verder gedurende 20 minuten, voeg dan 50 ml gedistilleerd water toe via de bovenkant van de koeler, verwijder de koeler en laat de kolf afkoelen tot ongeveer 30 °C.
 - 5.1.3. Breng de inhoud van de kolf kwantitatief over in een 500 ml scheitrechter, waarbij de kolf meerdere keren wordt gespoeld met gedistilleerd water tot in totaal ongeveer 50 ml. Voeg ongeveer 80 ml diëthylether toe, schud krachtig gedurende ongeveer 30 seconden en laat uitzakken (zie opmerking 1).

Tap de waterige onderlaag af in een tweede scheitrechter. Herhaal de extractie van de waterlaag twee keer op dezelfde manier en gebruik hierbij telkens 60-70 ml ethylether.

Opmerking 1: Eventuele emulsies kunnen worden vernietigd door met een pipet kleine hoeveelheden ethylalcohol of methylalcohol toe te voegen.
 - 5.1.4. Verzamel de etherextracten in een scheitrechter en was met telkens 50 ml gedistilleerd water totdat het waswater neutraal reageert.

Verwijder het waswater, droog met watervrij natriumsulfaat en filtreer over watervrij natriumsulfaat in een van tevoren gewogen 250 ml kolf, was de trechter en het filter na met kleine hoeveelheden diëthylether. Er mag ook gebruik worden gemaakt van 1-eneicosanol.
 - 5.1.5. Distilleer de ether tot op enkele ml af, droog door toepassing van een kleine onderdruk of in een stikstofstroom, voltooi het droogproces in een oven bij 100 °C gedurende ongeveer een kwartier, laat afkoelen in een exsiccator en weeg.

5.2. Scheiding van de alcoholfractie

- 5.2.1. Bereiding van de basische platen: dompel de kiezelgelplaten (4.4) gedurende 10 seconden volledig in de 0,2 N ethanolische kaliumhydroxideoplossing (4.5), laat de platen gedurende twee uur in een zuurkast drogen en plaats ze ten slotte gedurende één uur in een stoof bij 100 °C.

Verwijder de platen uit de stoof en bewaar ze tot het moment van gebruik in een met calciumchloride gevulde exsiccator (de op deze manier bereide platen moeten binnen twee weken worden gebruikt).

Opmerking 2: Bij gebruik van basischekiezelgelplaten voor de scheiding van de alcoholfractie is de behandeling van het onverzeepbare residu met aluminiumoxide niet nodig. Met deze werkwijze worden alle zure stoffen (vetzuren en andere) vastgehouden op de startlijn en is de band van de alifatische- en terpeenalcoholen duidelijk van de sterolband gescheiden.

- 5.2.2. Breng in de ontwikkeltank een mengsel van hexaan/ethylether, 65:35 (v/v), tot een hoogte van ongeveer 1 cm (*).

Sluit de tank af met een geschikt deksel en laat hem gedurende ongeveer een half uur staan zodat een vloeistof/dampevenwicht kan worden bereikt. Stroken filtreerpapier, hangend in de loopvloeistof, kunnen tegen de binnenkant van de tank worden bevestigd. Dit bekort de benodigde ontwikkeltijd met ongeveer een derde en zorgt tevens voor een meer uniforme en regelmatige elutie van de componenten.

Opmerking 3: Bij elke bepaling dient de loopvloeistof te worden verversd om volkomen reproduceerbare elutiecondities te verwezenlijken.

- 5.2.3. Bereid een ongeveer 5 %-oplossing van het onverzeepbare residu (5.1.5) in chloroform en breng hiervan met behulp van de 100 µl injectiespuit 0,3 ml aan op 2 cm van de zijkant van de chromatografische plaat (5.2.1) in een vloeiende lijn, die zo dun en uniform mogelijk moet zijn. Breng aan één eind van de plaat op dezelfde hoogte tevens 2-3 µl aan van de alcoholreferentieoplossing (4.11) zodat de alcoholband na de ontwikkeling kan worden geïdentificeerd.

- 5.2.4. Plaats de plaat in de volgens punt 5.2.2 voorbehandelde ontwikkeltank. De omgevingstemperatuur dient te liggen tussen 15 °C en 20 °C. Sluit de tank onmiddellijk af met het deksel en laat elueren totdat het vloeistoffront tot ongeveer 1 cm van de bovenkant van de plaat is gekomen.

Verwijder de plaat uit de tank en laat de loopvloeistof in een heteluchtstroom of door de plaat gedurende korte tijd in een zuurkast te drogen, verdampen.

- 5.2.5. Besproei de plaat licht en uniform met de 2,7-dichloorfluoresceïneoplossing. De alifatische alcoholenband kan door bekijken onder ultraviolet licht worden geïdentificeerd aangezien deze op dezelfde hoogte ligt als de vlek van de referentieoplossing. Markeer de grenzen van deze band en van de band direct hierboven, die correspondeert met de triterpeenalcoholen, aan de zijkanten van de fluorescentie met een zwart potlood.

Opmerking 4: Het voorschrift om zowel de alifatische alcoholenband als de triterpeenalcoholband samen verder te verwerken, houdt verband met het feit dat aanzienlijke hoeveelheden alifatische alcoholen bij deze methode in de triterpeenalcoholband terechtkomen.

- 5.2.6. Schraap met een metalen spatel de kiezelgel in het gemarkeerde gebied af. Breng het afgeschraapte, fijngemaakte materiaal over in de filterkroes (3.7). Voeg 10 ml hete chloroform toe, meng zorgvuldig met de metalen spatel en filtreer onder vacuüm. Verzamel het filtraat in de afzuigkolf (3.8), verbonden aan de filterkroes.

Was het residu in de filterkroes driemaal met ethylether (telkens ongeveer 10 ml), vang het filtraat op in dezelfde kolf. Damp het filtraat in tot een volume van 4-5 ml, breng de resterende oplossing over in de van tevoren gewogen 10 ml centrifugebuis (3.9), damp droog door voorzichtige verwarming in een zachte stikstofstroom, voeg enkele druppels aceton toe, damp weer droog, plaats de buis gedurende ongeveer tien minuten in een oven bij 105 °C, laat afkoelen in een exsiccator en weeg.

Het in de centrifugebuis aanwezige materiaal is de alcoholfractie.

5.3. Bereiding van de trimethylsilylethers

- 5.3.1. Voeg aan de in de centrifugebuis aanwezige alcoholfractie een hoeveelheid silyleringsreagens toe, bestaande uit een mengsel van pyridine/hexamethyldisilazaan/trimethylchloorsilaan 9:3:1 (v/v/v) (zie opmerking 5), waarbij voor elke mg alcohol 50 µl wordt toegevoegd. Vermijd hierbij bevochtiging (zie opmerking 6).

Opmerking 5: Deze oplossing is kant en klaar in de handel verkrijgbaar. Andere silyleringsreagentia zijn ook bruikbaar, zoals bijvoorbeeld bistrimethylsilyltrifluoroacetamide + 1 % trimethylchloorsilaan, hetgeen moet worden verdund met een gelijk volume watervrije pyridine.

Opmerking 6: De lichte opaalachtige weerschijs die kan worden gevormd, is normaal en veroorzaakt geen storing. De vorming van witte vlokken of de verschijning van een roze kleur zijn aanwijzingen voor de aanwezigheid van vocht of van veroudering van het reagens. In deze gevallen moet opnieuw worden begonnen.

- 5.3.2. Sluit de centrifugebuis, schud voorzichtig (zonder de buis om te draaien) totdat de alcoholfractie volledig is opgelost. Laat ten minste 15 minuten staan bij kamertemperatuur en centrifugeer enkele minuten. De heldere oplossing is gereed voor de gaschromatografische analyse.

(*) In het bijzonder in deze gevallen dient een eluentmengsel benzeen/aceton 95:5 (v/v) te worden gebruikt om een goede scheiding in banden te verkrijgen.

5.4. Gaschromatografische analyse

5.4.1. Voorbereidende werkzaamheden, conditionering van de kolom

5.4.1.1. Bevestig de kolom in de gaschromatograaf, waarbij het inlaatstuk wordt aangesloten aan het splitsysteem met injector en het uiteinde aan de detector. Voer de gebruikelijke controle uit van het gaschromatografische systeem (lekken in de gasvoorziening, detectorefficiëntie, efficiëntie van het splitsysteem en van het recorder-systeem, enz.).

5.4.1.2. Indien de kolom voor de eerste keer wordt gebruikt, dient hij geconditioneerd te worden. Laat een kleine gasstroom door de kolom gaan, zet de gaschromatografische eenheid aan en verwarm geleidelijk tot een temperatuur van ten minste 20 °C boven de bij de analyse gebruikelijke temperatuur (zie opmerking 7). Houd deze temperatuur aan gedurende ten minste twee uur, stel vervolgens de hele apparatuur in gebruik (regeling van de gassnelheid en het splitsysteem, onsteking van de vlam, aansluiting van de elektronische recorder, temperatuurregeling van de kolomruimte, de detector en de injector, enz.) en registreer het signaal met een gevoeligheid die ten minste twee keer groter is dan gebruikelijk bij de analyse. De basislijn moet lineair zijn, zonder enige piek en mag niet verlopen. Een rechtlijnig negatief verloop vormt een indicatie voor lekkage bij de kolomverbindingen; een positief verloop wijst op een onvoldoende uitgevoerde conditionering van de kolom.

Opmerking 7: De temperatuur van het conditioneren moet altijd ten minste 20 °C lager zijn dan de maximumtemperatuur die voor de gebruikte stationaire fase is aangegeven.

5.4.2. Keuze van de werkomstandigheden

5.4.2.1. Als richtlijn voor de werkomstandigheden kunnen de volgende waarden dienen:

- kolomtemperatuur: acht minuten isotherm op 180 °C, opwarmen met 5 °C per minuut tot 260 °C, gedurende vijf minuten handhaven, afkoelen tot 160 °C en deze temperatuur vijf minuten handhaven;
- injectietemperatuur: 280 °C;
- detectortemperatuur: 290 °C;
- lineaire snelheid van het draaggas: helium 20-35 cm/s, waterstof 30-50 cm/s;
- splitverhouding: van 1:50 tot 1:100;
- gevoeligheid: vier tot 16 keer de minimumverzwakking;
- gevoeligheid van de recorder: 1-2 mV volle schaaluitslag;
- papiersnelheid: 30-60 cm/uur;
- injectiehoeveelheid: 0,5-1 µl TMSE-oplossing.

Deze richtlijnen dienen afhankelijk van de karakteristieken van de kolom en de gaschromatograaf zodanig te worden gekozen dat chromatogrammen worden verkregen die aan de volgende eisen voldoen:

- de retentietijd van de C₂₆-alcohol moet ongeveer 18 ± vijf minuten zijn;
- de piek van de C₂₂-alcohol moet de volgende grootte hebben: voor olijfolie 80 ± 20 % volle schaaluitslag en voor zaadoliën 40 ± 0 % volle schaaluitslag.

5.4.2.2. Voer, om de hierboven genoemde vereisten te controleren, een aantal injecties uit van oplossingen van TMSE-alcoholen en pas de omstandigheden zodanig aan dat de beste resultaten worden verkregen.

5.4.2.3. De piek-integratieparameters moeten zodanig worden gekozen dat een juiste waarde van de piekoppervlakten wordt verkregen.

5.4.3. Bepaling

5.4.3.1. Zuig in de 10 µl-injectiespuit 1 µl hexaan, 0,5 µl lucht en ten slotte 0,5-1,0 µl monsteroplossing. Trek de pluiner van de spuit zover uit dat de naald leeg is. Penetreeer met de naald het membraan van de injectie-eenheid en injecteer snel na één tot twee seconden, verwijder daarna voorzichtig na ongeveer vijf seconden de naald.

5.4.3.2. Neem het chromatogram op totdat alle aanwezige TMSE-alcoholen volledig zijn geëluëerd. De basislijn moet blijven voldoen aan de vereiste specificaties (5.4.1.2).

5.4.4. Identificatie van de pieken

Identificeer de individuele pieken op basis van de retentietijden en door vergelijking met mengsels van TMSE-alcoholen die onder dezelfde omstandigheden zijn geanalyseerd.

In figuur 1 wordt een chromatogram getoond van de alcoholfractie van een eerste persing olijfolie.

5.4.5. Berekening

5.4.5.1. Bereken met de integrator de piekoppervlakten van 1-ecosanol en de C₂₂-C₂₈ alifatische alcoholen.

5.4.5.2. Bereken het gehalte aan elke individuele alifatische alcohol in mg/1 000 g vethoudend materiaal als volgt:

$$\text{alcohol } x = \frac{A_x \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

waarbij:

A_x = piekoppervlak van alcohol x;

A_s = piekoppervlak van 1-ecosanol;

m_s = gewicht van het toegevoegde 1-ecosanol, in mg;

m = gewicht van het monster voor de bepaling, in g.

6. WEERGAVE VAN DE RESULTATEN

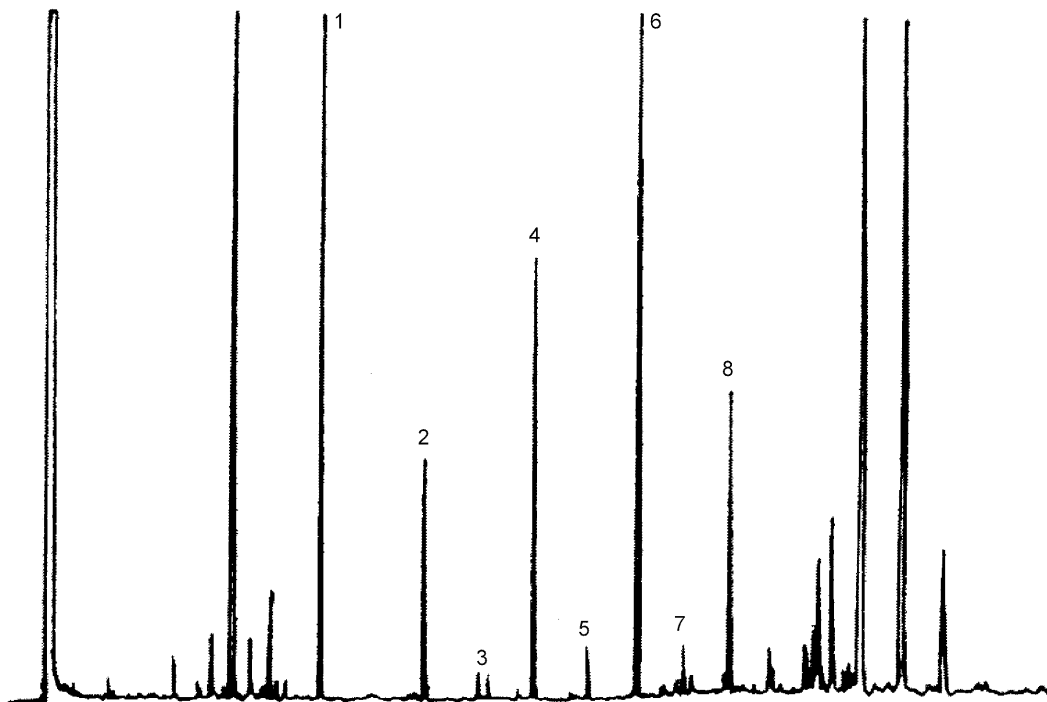
Geef de gehalten van de individuele alifatische alcoholen op in mg/1 000 g vethoudend materiaal en hun som als „totaal alifatische alcoholen”.

AANHANGSEL

Bepaling van de lineaire snelheid van het draaggas

Injecteer 1-3 µl methaan (of propaan) in de onder normale omstandigheden werkende gaschromatograaf en meet de tijd die deze stof nodig heeft om door de kolom te gaan vanaf het moment van injectie tot het verschijnen van de piek (tM).

De lineaire snelheid van het draaggas in cm/s wordt gegeven door L/t_M , waarbij L de lengte is van de kolom in centimeters en tM de gemeten tijd in seconden.

Grafiek 1 — Chromatogram van de alcoholfractie van olie van de eerste persing

1 = eicosanol	5 = pentacosanol
2 = decosanol	6 = hexacosanol
3 = tricosanol	7 = heptacosanol
4 = tetracosanol	8 = octacosanol"

VERORDENING (EG) Nr. 797/2002 VAN DE COMMISSIE
van 14 mei 2002

tot wijziging van de bijlagen III en VIII van Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3030/93 van de Raad van 12 oktober 1993 betreffende een gemeenschappelijke regeling voor de invoer van bepaalde textielproducten uit derde landen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 27/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 19,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 2474/2000 ⁽³⁾ de lijst van textiel- en kledingproducten goedgekeurd die op 1 januari 2002 in de GATT 1994 moet worden opgenomen.
- (2) De Volksrepubliek China is op 11 december 2001 volwaardig lid geworden van de Wereldhandelsorganisatie. Taiwan is op 1 januari 2002 volwaardig lid geworden.
- (3) Het door Taiwan gebruikte certificaat van oorsprong en uitvoercertificaat wijken enigszins af van het standaardmodel in Verordening (EEG) nr. 3030/93. De Taiwanese autoriteiten hebben modellen van de formulieren beschikbaar gesteld.
- (4) De bepalingen inzake flexibiliteit voor beide landen, als vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3030/93, moeten worden aangepast om te voldoen aan de internationale verplichtingen van de Gemeenschap.

- (5) Verordening (EEG) nr. 3030/93 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (6) Om te garanderen dat de Gemeenschap haar internationale verplichtingen kan nakomen moeten de in deze verordening vervatte maatregelen vanaf 1 januari 2002 van toepassing zijn.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité textielproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 3030/93 wordt als volgt gewijzigd:

1. Bijlage III wordt gewijzigd in overeenstemming met deel A van de bijlage bij deze verordening.
2. Bijlage VIII wordt vervangen door de tekst in deel B van de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is met ingang van 1 januari 2002 van toepassing.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2002.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 275 van 8.11.1993, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 9 van 11.1.2002, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1.

BIJLAGE

- A. In bijlage III van Verordening (EEG) nr. 3030/93 wordt het volgende model van het uitvoercertificaat en het certificaat van oorsprong van Taiwan bijgevoegd:

1 Exporter (name, full address, country) Exportateur (nom, adresse complète, pays)	ORIGINAL	2 No
	3 Quota year Année contingitaire	4 Category number Numéro de catégorie
5 Consignee (name, full address, country) Destinataire (nom, adresse complète, pays)	EXPORT CERTIFICATE (Textile products)	
	6 Country of origin Pays d'origine TAIWAN, R.O.C.	7 Country of destination Pays de destination
8 Place and date of shipment-Means of transport Lieu et date d'embarquement-Moyen de transport	9 Supplementary details Données supplémentaires	
10 Marks and numbers-Number and kind of packages-DESCRIPTION OF GOODS Marques et numéros-Nombre et nature des colis-DÉSIGNATION DES MARCHANDISES	11 Quantity (1) Quantité (1)	12 FOB Value (2) Valeur FOB (2)
13 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY-VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the category shown in box No 4 by the provisions regulating trade in textile products with the European Community. Je soussigné certifie que les marchandises désignées ci-dessus ont été imputées sur la limite quantitative fixée pour l'année indiquée dans la case No 3 pour la catégorie désignée dans la case No 4 dans le cadre des dispositions régissant les échanges de produits textiles avec la Communauté Européenne.		
14 Competent authority (name, full address, country) Autorité compétente (nom, adresse complète, pays) TAIWAN TEXTILE FEDERATION TTF BUILDING 22, AI KUO EAST ROAD TAIPEI, TAIWAN TELEFAX:(02)2392-3855 TELEPHONE:(02)2341-7251 URL:http://www.textiles.org.tw	At-À on-le	(Signature) (Stamp-Cachet)

(1) Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed for category where other than net weight-indiquer le poids net (kg) ainsi que la quantité dans l'unité prévue pour la catégorie si cette unité n'est pas le poids net.
 (2) In the currency of the sale contract-Dans la monnaie du contrat de vente.

(1) Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed for category where other than net weight-indiquer le poids net (kg) ainsi que la quantité dans l'unité prévue pour la catégorie si cette unité n'est pas le poids net
 (2) In the currency of the sale contract-Dans la monnaie du contrat de vente

1 Exporter (name, full address, country) Exportateur (nom, adresse complète, pays)	ORIGINAL		2 No
5 Consignee (name, full address, country) Destinataire (nom, adresse complète, pays)	3 Quota year Année contingentaire		4 Category number Numéro de catégorie
CERTIFICATE OF ORIGIN (Textile products)			
8 Place and date of shipment-Means of transport Lieu et date d'embarquement-Moyen de transport	6 Country of origin Pays d'origine TAIWAN, R.O.C.		7 Country of destination Pays de destination
10 Marks and numbers-Number and kind of packages-DESCRIPTION OF GOODS Marques et numéros-Nombre et nature des colis-DÉSIGNATION DES MARCHANDISES	9 Supplementary details Données supplémentaires		11 Quantity (1) Quantité (1)
			12 FOB Value (2) Valeur FOB (2)
This certificate shall be invalidated in case of any erasion, strikeover and alteration.			
13 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY-VISA DE L' AUTORITÉ COMPÉTENTE I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6. in accordance with the provisions in force in the European Community. Je soussigné certifie que les marchandises désignées ci-dessus sont originaires du pays figurant dans la case No 6, conformément aux dispositions en vigueur dans la Communauté Européenne.			
14 Competent authority (name, full address, country) Autorité compétente (nom, adresse complète, pays) TAIWAN TEXTILE FEDERATION TTF BUILDING 22, AI KUO EAST ROAD TAIPEI, TAIWAN TELEFAX:(02)2392-3855 TELEPHONE:(02)2341-7251 URL:http://www.textiles.org.tw	At-A on-le (Signature) (Stamp-Cachet)		

B. Bijlage VIII van Verordening (EEG) nr. 3030/93 wordt vervangen door:

„BIJLAGE VIII

BEDOELD IN ARTIKEL 7

Bepalingen inzake flexibiliteit

De bijgaande tabel vermeldt voor elk van de in kolom 1 opgenomen leverancierslanden de maximumhoeveelheden die na voorafgaande kennisgeving aan de Commissie tussen de overeenkomstige kwantitatieve maxima van bijlage V mogen worden overgeboekt met inachtneming van de onderstaande bepalingen:

- vervroegde benutting van het voor het volgende contingentjaar voor de betrokken categorie vastgestelde kwantitatieve maximum wordt toegestaan tot het in kolom 2 vermelde percentage van het kwantitatieve maximum voor het lopende jaar; de betrokken hoeveelheden worden in mindering gebracht op de overeenkomstige kwantitatieve maxima voor het volgende jaar;
- overdracht van de in een gegeven jaar niet benutte hoeveelheden naar het overeenkomstige kwantitatieve maximum voor het volgende jaar wordt toegestaan tot het in kolom 3 vermelde percentage van het kwantitatieve maximum voor het jaar van daadwerkelijke benutting;
- overboeking van categorie 1 naar de categorieën 2 en 3 wordt toegestaan tot de in kolom 4 vermelde percentages van het kwantitatieve maximum waarnaar wordt overgeboekt;
- overboeking tussen de categorieën 2 en 3 wordt toegestaan tot de percentages van het in kolom 5 vermelde kwantitatieve maximum waarnaar wordt overgeboekt;
- overboeking tussen de categorieën 4, 5, 6, 7 en 8 wordt toegestaan tot de in kolom 6 vermelde percentages van het kwantitatieve maximum waarnaar wordt overgeboekt;
- overboeking vanuit een categorie van groep I, II of III naar een categorie van groep II of III (en in voorkomend geval groep IV) wordt toegestaan tot de in kolom 7 vermelde percentages van het kwantitatieve maximum waarnaar wordt overgeboekt.

De gecumuleerde toepassing van bovenstaande flexibiliteitsbepalingen mag er niet toe leiden dat een kwantitatief maximum van de Gemeenschap voor een bepaald jaar wordt verhoogd met meer dan het in kolom 8 vermelde percentage.

De equivalentietabel die op bovengenoemde overboekingen van toepassing is staat in bijlage I.

Aanvullende voorwaarden, mogelijkheden voor overboekingen en opmerkingen staan in kolom 9 van de tabel.

1. Land	2. Vervroegde benutting	3. Overdracht	4. Overboekingen van categorie 1 naar de categorieën 2 en 3	5. Overboekingen tussen de categorieën 2 en 3	6. Overboekingen tussen de categorieën 4, 5, 6, 7 en 8	7. Overboekingen van de groepen I, II en III naar de groepen II, III en IV	8. Maximumverhoging voor alle categorieën	9. Aanvullende voorwaarden
Argentinië	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	Overboekingen van de categorieën 2 en 3 naar categorie 1 zijn mogelijk tot een maximum van 4 %
Belarus	5 %	7 %	4 %	4 %	4 %	5 %	13,5 %	Wat kolom 7 betreft, zijn overboekingen van en naar groep V eveneens toegestaan. Het maximum voor categorieën van groep I in kolom 8 bedraagt 13 %
Brazilië	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	Overboeking van 2 % van de categorieën 2 en 3 naar categorie 1 wordt ook toegestaan
China	1 %	3 %	1 %	4 %	4 %	6 %	n.v.t.	Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van: kolom 2: 5 % kolom 3: 7 % Wat kolom 7 betreft, zijn overboekingen van de groepen I, II en III alleen toegestaan naar de groepen II en III
Hongkong	—	—	0 %	4 %	4 %	5 %	n.v.t.	Zie aanhangsel bij bijlage VIII
India	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van 8 000 ton (2 500 ton per specifieke textielcategorie en 3 000 ton per specifieke kledingcategorie)
Indonesië	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	
Macau	1 %	2 %	0 %	4 %	4 %	5 %	n.v.t.	Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van: kolom 2: 5 % kolom 3: 7 %
Maleisië	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	

1. Land	2. Vervroegde benutting	3. Overdracht	4. Overboekingen van categorie 1 naar de categorieën 2 en 3	5. Overboekingen tussen de categorieën 2 en 3	6. Overboekingen tussen de categorieën 4, 5, 6, 7 en 8	7. Overboekingen van de groepen I, II en III naar de groepen II, III en IV	8. Maximumverhoging voor alle categorieën	9. Aanvullende voorwaarden
Pakistan	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	Wat kolom 4 betreft zijn overboekingen tussen de categorieën 1, 2 en 3 toegestaan Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van 4 000 ton (2 000 ton per specifieke categorie)
Peru	5 %	9 %	11 %	11 %	11 %	11 %	n.v.t.	Overboekingen tussen de categorieën 1, 2 en 3 zijn toegestaan tot een maximum van 11 %
Filipijnen	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	
Singapore	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	
Zuid-Korea	1 %	2 %	0 %	4 %	4 %	5 %	n.v.t.	Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van: kolom 2: 5 % kolom 3: 7 %
Sri Lanka	5 %	9 %	11 %	11 %	11 %	11 %	n.v.t.	Invoer is momenteel niet gebonden aan kwantitatieve maxima (zie bijlage V)
Taiwan	5 %	7 %	0 %	4 %	4 %	5 %	n.v.t.	
Thailand	5 %	7 %	7 %	7 %	7 %	7 %	n.v.t.	
Oezbekistan	5 %	7 %	4 %	4 %	4 %	5 %	13,5 %	Wat kolom 7 betreft zijn overboekingen van en naar groep V eveneens toegestaan Het maximum voor categorieën van groep I in kolom 8 bedraagt 13 %
Vietnam	5 %	7 %	0 %	0 %	7 %	7 %	17 %	Wat kolom 7 betreft, overboekingen van elke categorie in de groepen I, II, III, IV en V naar de groepen II, III, IV en V

n.v.t. = niet van toepassing.

Bepalingen inzake flexibiliteit voor de in aanhangsel C van bijlage V bedoelde kwantitatieve beperkingen

1. Land	2. Vervroegde benutting	3. Overdracht	4. Overboekingen tussen de categorieën 156, 157, 159 en 161	5. Overboekingen tussen andere categorieën	6. Maximumverhoging voor alle categorieën	7. Aanvullende voorwaarden
China	1 %	3 %	1,5 %	6 %	14 %	Extra hoeveelheden kunnen na overleg overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, worden toegestaan tot een maximum van: kolom 2: 5 % kolom 3: 7 %

*Aanhangsel van bijlage VIII***Bepalingen inzake flexibiliteit voor Hongkong**

1. Land	Groep	Categorie	2. Vervroegde benutting
Hongkong	Groep I	2, 2A	3,25 %
		3, 3A, 4, 7, 8	3,00 %
		5	3,75 %
		6, 6A	2,75 %
	Groep II	13	3,50 %
		12, 16, 26, 39	4,25 %
		13S, 31, 83	4,50 %
		29, 78	5,00 %
	Groep III	Alle categorieën	5,00 %

1. Land	Groep	Categorie	3. Overdracht
Hongkong	Groep I	2, 2A, 3, 3A	3,75 %
		4	3,25 %
		5	3,00 %
		6, 6A, 7, 8	2,50 %
	Groep II	13, 13S	3,00 %
		12, 31	4,50 %
		26, 39, 78	5,00 %
		16, 29, 83	5,50 %
	Groep III	Alle categorieën	5,50 %

VERORDENING (EG) Nr. 798/2002 VAN DE COMMISSIE**van 14 mei 2002****tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, en met name op artikel 5, lid 4,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovoalbumine en lactoalbumine ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 656/2002 ⁽⁷⁾, zijn de uitvoeringsbepalingen van de regeling voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten en de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, vastgesteld.

- (2) Uit een regelmatige controle van gegevens waarvan wordt uitgegaan bij de vaststelling van de representatieve prijzen voor de producten van de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, blijkt dat de representatieve prijzen voor de invoer van bepaalde producten moeten worden gewijzigd, met inachtneming van de naar gelang van de oorsprong optredende prijsverschillen. Derhalve moeten de representatieve prijzen voor die producten worden gepubliceerd.

- (3) Deze wijziging, gezien de marktsituatie, moet zo spoedig mogelijk worden toegepast.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1484/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 15 mei 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 mei 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 99.

⁽³⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 77.

⁽⁴⁾ PB L 305 van 19.12.1995, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1.11.1975, blz. 104.

⁽⁶⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB L 101 van 17.4.2002, blz. 12.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 14 mei 2002 tot vaststelling van de representatieve prijzen in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede van ovoalbumine, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95

„BIJLAGE I

GN-code	Omschrijving	Representatieve prijs (in EUR/ 100 kg)	Zekerheid zoals bedoeld in artikel 3, lid 3 (in EUR/ 100 kg)	Oorsprong (1)
0207 12 90	Kippen, geplukt, schoongemaakt, zonder kop, zonder hals, zonder poten, zonder hart, zonder lever en zonder spiermaag (zogenaamde kippen 65 %), of in andere staat aangeboden, bevroren	99,5	6	01
0207 14 10	Delen zonder been, van hanen of van kippen, bevroren	185,6	37	01
		192,5	34	02
		183,7	38	03
		270,9	9	04
		257,0	13	05
1602 32 11	Bereidingen van hanen of van kippen, niet gekookt en niet gebakken	194,4	28	01
		196,3	27	02

(1) Verklaring van de code:

- 01 Brazilië
- 02 Thailand
- 03 China
- 04 Argentinië
- 05 Chili."

RICHTLIJN 2002/38/EG VAN DE RAAD

van 7 mei 2002

tot wijziging, voor een gedeelte tijdelijk, van Richtlijn 77/388/EEG met betrekking tot de regeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde die van toepassing is op bepaalde diensten die langs elektronische weg worden verricht alsook op radio- en televisieomroepdiensten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De BTW-regeling die momenteel van toepassing is op radio- en televisieomroepdiensten en op diensten die langs elektronische weg worden verricht, overeenkomstig artikel 9 van de Zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽⁴⁾, is ontoereikend om die diensten waarvan binnen de Gemeenschap gebruik wordt gemaakt, te belasten en concurrentievervalsingen op dat gebied te voorkomen.
- (2) Voor de goede werking van de interne markt is het nodig om dergelijke verstoringen uit de weg te ruimen en voor dit soort activiteiten nieuwe geharmoniseerde regels in te voeren. Er moet met name voor worden gezorgd dat wanneer dergelijke diensten tegen betaling worden verricht en door afnemers worden verbruikt die in de Gemeenschap zijn gevestigd, deze diensten in de Gemeenschap worden belast en dat zij niet worden belast als zij buiten de Gemeenschap worden gebruikt.
- (3) Te dien einde moeten radio- en televisieomroepdiensten en diensten die langs elektronische weg worden verricht vanuit derde landen voor in de Gemeenschap gevestigde personen of vanuit de Gemeenschap voor in een derde land gevestigde ontvangers, worden belast op de plaats van vestiging van de ontvanger van de dienst.
- (4) Om „langs elektronische weg verrichte diensten” te definiëren, moeten in een bijlage bij de richtlijn voorbeelden van dergelijke diensten worden opgenomen.
- (5) Om het voor ondernemers die langs elektronische weg diensten verrichten, en die noch in de Gemeenschap zijn gevestigd noch voor belastingdoeleinden in de Gemeenschap moeten zijn geïdentificeerd, eenvoudiger te maken om aan de belastingverplichtingen te voldoen, moet een bijzondere regeling worden vastgesteld. Door toepassing van deze regeling kan een ondernemer die dergelijke

diensten met elektronische middelen aanbiedt aan niet-belastingplichtigen in de Gemeenschap, indien hij niet anderszins voor belastingdoeleinden in de Gemeenschap is geïdentificeerd, kiezen voor identificatie in slechts één lidstaat.

- (6) Een niet in de Gemeenschap gevestigde ondernemer die gebruik wenst te maken van de bijzondere regeling, moet voldoen aan de in deze regeling gestelde eisen en aan alle relevante bestaande voorschriften van de lidstaat waar de diensten worden afgenomen.
- (7) De lidstaat van identificatie moet onder bepaalde voorwaarden de mogelijkheid hebben om een niet in de Gemeenschap gevestigde ondernemer uit te sluiten van de bijzondere regeling.
- (8) Indien de niet in de Gemeenschap gevestigde ondernemer voor de bijzondere regeling kiest, moet de door hem voldane voorbelasting (aan belasting over de toegevoegde waarde) voor goederen en diensten die door hem ten behoeve van zijn onder de bijzondere regeling vallende belastingplichtige activiteiten worden gebruikt, worden teruggegeven door de lidstaat waar de voorbelasting voldaan was overeenkomstig het bepaalde in de Dertiende Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen ⁽⁵⁾. De facultatieve beperkingen voor teruggaaf van artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van die richtlijn mogen niet worden toegepast.
- (9) De lidstaten moeten, behoudens de voorwaarden die zij vaststellen, de mogelijkheid bieden om bepaalde opgaven en aangiften met elektronische middelen te doen. Zij mogen het gebruik van elektronische middelen ook verplicht stellen.
- (10) De bepalingen betreffende de invoering van elektronische belastingaangiften en opgaven moeten na aanneming ervan een permanent karakter hebben. Het is wenselijk alle overige bepalingen aan te nemen voor een tijdelijke periode van drie jaar, welke om praktische redenen kan worden verlengd, maar die in elk geval, op grond van de ervaring, binnen drie jaar na 1 juli 2003 opnieuw moet worden onderzocht.
- (11) Richtlijn 77/388/EEG moet bijgevolg dienovereenkomstig worden gewijzigd,

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 65.

⁽²⁾ PB C 232 van 17.8.2001, blz. 202.

⁽³⁾ PB C 116 van 20.4.2001, blz. 59.

⁽⁴⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/115/EG van de Raad (PB L 15 van 17.1.2002, blz. 24).

⁽⁵⁾ PB L 326 van 21.11.1986, blz. 40.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 77/388/EEG wordt tijdelijk gewijzigd als volgt:

1. in artikel 9:

a) in lid 2, onder e), wordt het laatste punt vervangen door een komma en worden de volgende streepjes toegevoegd:

„— radio- en televisieomroepdiensten,

— langs elektronische weg verrichte diensten, onder andere de in bijlage L beschreven diensten.”;

b) in lid 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

„f) de plaats waar de diensten bedoeld in het laatste streepje onder e), worden verricht, wanneer deze voor een niet-belastingplichtige die gevestigd is of zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft in een lidstaat, worden verricht door een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening buiten de Gemeenschap heeft gevestigd of daar over een vaste inrichting beschikt van waaruit de dienst wordt verricht of die, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, daar zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, de plaats waar de niet-belastingplichtige is gevestigd of zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft.”;

c) in lid 3 wordt de eerste zin vervangen door:

„3. Teneinde dubbele heffing of niet-heffing van belasting alsmede concurrentievervalsing te voorkomen, kunnen de lidstaten voor de diensten als bedoeld in lid 2, onder e), met uitzondering van de diensten als bedoeld in het laatste streepje wanneer deze voor niet-belastingplichtigen worden verricht, alsmede voor de verhuur van vervoermiddelen.”;

d) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

„4. In het geval van in lid 2, onder e), bedoelde telecommunicatiediensten en radio- en televisieomroepdiensten, wanneer deze voor niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn of hun woonplaats of hun gebruikelijke verblijfplaats hebben in een lidstaat, worden verricht door een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsactiviteit buiten de Gemeenschap heeft gevestigd of daar over een vaste inrichting beschikt van waaruit de dienst wordt verricht of die, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, daar zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, passen de lidstaten lid 3, onder b), toe.”;

2. in artikel 12, lid 3, onder a), wordt een vierde alinea toegevoegd, die als volgt luidt:

„De derde alinea is niet van toepassing op de diensten als bedoeld in het laatste streepje van artikel 9, lid 2, onder e).”;

3. het volgende artikel wordt toegevoegd:

„Artikel 26 *quater*

Bijzondere regeling voor niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen die elektronische diensten verrichten voor niet-belastingplichtigen

A. Definities

Voor de toepassing van dit artikel gelden de volgende definities, onverminderd andere communautaire bepalingen:

a) „niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige”: een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt, en ook niet anderszins voor belastingdoel-einden geïdentificeerd moet zijn uit hoofde van artikel 22;

b) „elektronische diensten” en „langs elektronische weg verrichte diensten”: de diensten zoals bedoeld in artikel 9, lid 2, onder e), laatste streepje;

c) „lidstaat van identificatie”: de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap overeenkomstig dit artikel;

d) „lidstaat van verbruik”: de lidstaat waar het verrichten van de elektronische diensten geacht wordt plaats te vinden overeenkomstig artikel 9, lid 2, onder f);

e) „BTW-aangifte”: de aangifte waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de in elke lidstaat verschuldigde belasting vast te stellen.

B. Bijzondere regeling voor langs elektronische weg verrichte diensten

1. De lidstaten staan toe dat een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die elektronische diensten verricht voor een niet-belastingplichtige die in een lidstaat is gevestigd of er zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, gebruikmaakt van een bijzondere regeling overeenkomstig de onderstaande bepalingen. De bijzondere regeling is van toepassing op al deze verrichtingen in de Gemeenschap.

2. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin of de beëindiging van zijn activiteit als belastingplichtige, alsook van wijziging ervan in die mate dat hij niet langer voor de bijzondere regeling in aanmerking komt. Deze opgave gebeurt langs elektronische weg.

De mededeling van de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige aan de lidstaat van identificatie wanneer zijn belastbare activiteiten beginnen, bevat de volgende bijzonderheden voor de identificatie: naam, postadres, elektronische adressen, met inbegrip van websites, eventueel nationaal belastingnummer, en een verklaring dat de belastingplichtige niet voor BTW-doeleinden geïdentificeerd is in de Gemeenschap. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige doet de lidstaat van identificatie mededeling van eventuele wijzigingen in de verstrekte informatie.

3. De lidstaat van identificatie identificeert de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige onder een individueel nummer. Uitgaande van de voor deze identificatie gebruikte gegevens mogen de lidstaten van verbruik hun eigen identificatiesystemen uitwerken.

De lidstaat van identificatie deelt de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige langs elektronische weg het hem toegekende identificatienummer mede.

4. De lidstaat van identificatie verwijderd de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige uit het identificatieregister indien:

- a) hij meldt dat hij niet langer elektronische diensten verricht, of
- b) anderszins kan worden aangenomen dat zijn belastbare activiteiten beëindigd zijn, of
- c) hij niet langer aan de voorwaarden voldoet om gebruik te kunnen maken van de bijzondere regeling, of
- d) hij bij voortdurend niet aan de voorschriften van de bijzondere regeling voldoet.

5. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige dient langs elektronische weg bij de lidstaat van identificatie een BTW-aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet elektronische diensten werden verricht. De aangifte wordt uiterlijk 20 dagen na het verstrijken van de periode waarop de aangifte betrekking heeft, ingediend.

De BTW-aangifte bevat het identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar belasting verschuldigd is, de totale waarde, exclusief de BTW, van de verrichte elektronische diensten voor de aangifteperiode en het totaalbedrag van de belasting daarover. De geldende belastingtarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens vermeld.

6. De BTW-aangifte wordt in euro verricht. De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen kunnen eisen dat de belastingaangifte in hun nationale valuta luidt. Indien de dienstverrichtingen in een andere valuta luiden, wordt bij het invullen van de BTW-aangifte de wisselkoers gehanteerd die gold op de laatste dag van de aangifteperiode. De omwisseling vindt plaats volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, als er die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

7. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige voldoet de belasting over de toegevoegde waarde op het moment dat de aangifte wordt ingediend. De belasting moet worden overgemaakt naar een door de lidstaat van identificatie opgegeven bankrekening in euro. De lidstaten die de euro niet hebben aangenomen kunnen eisen dat de betaling wordt overgemaakt naar een bankrekening in hun eigen valuta.

8. Onverminderd artikel 1, punt 1, van Richtlijn 86/560/EEG, past een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, in de aangifte geen aftrek uit hoofde van artikel 17, lid 2, van deze richtlijn toe, maar wordt hem teruggaaf verleend overeenkomstig Richtlijn 86/560/EEG. Artikel 2, leden 2 en 3, en artikel 4, lid 2, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met onder deze bijzondere regeling vallende elektronische verrichtingen.

9. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige voert van alle handelingen waarop deze bijzondere regeling van toepassing is, een boekhouding die voldoende gegevens bevat om de belastingadministratie van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de onder 5 bedoelde BTW-aangifte te bepalen. Desgevraagd worden de boeken langs elektronische weg aan de lidstaat van identificatie en aan de lidstaat van verbruik beschikbaar gesteld. De

boeken worden bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

10. Artikel 21, lid 2, onder b), is niet van toepassing op de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die voor deze bijzondere regeling heeft gekozen.”.

Artikel 2

In artikel 28 nonies van Richtlijn 77/388/EEG wordt artikel 22 als volgt gewijzigd:

1. in lid 1 wordt de tekst onder a) vervangen door de volgende bepalingen:

„a) Iedere belastingplichtige moet opgave doen van het begin, de wijziging en de beëindiging van zijn activiteit als belastingplichtige. De lidstaten staan onder door hen vast te stellen voorwaarden toe dat de belastingplichtige hiervoor elektronische middelen gebruikt en mogen het gebruik van elektronische middelen ook verplicht stellen.”;

2. in lid 4 wordt punt a) vervangen door:

„a) Iedere belastingplichtige moet binnen een door elke lidstaat vast te stellen termijn een aangifte indienen. Deze termijn mag niet langer zijn dan twee maanden na het verstrijken van elk belastingtijdvak. Dit tijdvak kan door de lidstaten worden vastgesteld op een, twee of drie maanden. De lidstaten kunnen evenwel andere tijdvakken vaststellen, die echter niet langer dan een jaar mogen zijn. De lidstaten staan onder door hen vast te stellen voorwaarden toe dat de belastingplichtige hiervoor elektronische middelen gebruikt en mogen het gebruik van elektronische middelen ook verplicht stellen.”;

3. in lid 6 wordt punt a) vervangen door:

„a) De lidstaten kunnen de belastingplichtige verzoeken een aangifte in te dienen betreffende alle in het voorgaande jaar verrichte handelingen met daarin alle in lid 4 bedoelde gegevens. In die aangifte moeten tevens alle gegevens staan die nodig zijn voor eventuele herzieningen. De lidstaten staan onder door hen vast te stellen voorwaarden toe dat de belastingplichtige hiervoor elektronische middelen gebruikt en mogen het gebruik van elektronische middelen ook verplicht stellen.”;

4. in lid 6 wordt de tweede alinea van punt b) vervangen door:

„Deze lijst wordt voor elk kwartaal opgesteld binnen een termijn en volgens regels welke worden vastgesteld door de lidstaten, die de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de bepalingen betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen in ieder geval worden nageleefd. De lidstaten staan onder door hen vast te stellen voorwaarden toe dat de belastingplichtige hiervoor elektronische middelen gebruikt en mogen het gebruik van elektronische middelen ook verplicht stellen.”.

Artikel 3

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Artikel 1 is van toepassing gedurende een periode van drie jaar met ingang van 1 juli 2003.

Artikel 5

Op basis van een verslag van de Commissie zal de Raad vóór 30 juni 2006 de bepalingen van artikel 1 van deze richtlijn opnieuw onderzoeken en neemt hij op voorstel van de Commissie overeenkomstig artikel 93 van het Verdrag maatregelen betreffende een passend elektronisch mechanisme op een niet-discriminatoire basis voor de heffing, aangifte, inning en verdeling van de belastingopbrengsten van langs elektronische

weg geleverde diensten met belastingheffing op de plaats van het verbruik of, indien zulks om praktische redenen noodzakelijk wordt geacht, verlengt hij met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie de in artikel 4 vermelde periode.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 7 mei 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

R. DE RATO Y FIGAREDO

BIJLAGE

„BIJLAGE L

LIJST MET VOORBEELDEN VAN LANGS ELEKTRONISCHE WEG VERRICHTE DIENSTEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 9, LID 2, ONDER e)

1. Het leveren en onderbrengen van websites, het onderhoud op afstand van programma's en uitrustingen.
2. De levering van software en de bijwerking ervan.
3. De levering van beelden, geschreven stukken en informatie en de terbeschikkingstelling van databanken.
4. De levering van muziek of films, van spelen, met inbegrip van kans- of gokspelen, en van uitzendingen of manifestaties op het gebied van politiek, cultuur, kunst, sport, wetenschappen of ontspanning.
5. De levering van onderwijs op afstand.

Indien de verrichter van een dienst en zijn afnemer via elektronische mail communiceren, betekent dit op zichzelf niet dat de verrichte dienst een elektronische dienst is in de zin van het laatste streepje van artikel 9, lid 2, onder e)."

RICHTLIJN 2002/40/EG VAN DE COMMISSIE**van 8 mei 2002****houdende uitvoeringsbepalingen van Richtlijn 92/75/EEG van de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van elektrische ovens voor huishoudelijk gebruik****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Artikel 1

Gelet op Richtlijn 92/75/EEG van de Raad van 22 september 1992 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van huishoudelijke apparaten ⁽¹⁾, en met name op artikel 9,

1. Deze richtlijn is van toepassing op huishoudelijk gebruikte elektrische ovens welke op het elektrisch net worden aangesloten, met inbegrip van ovens die deel uitmaken van grotere apparaten.

Overwegende hetgeen volgt:

2. Deze richtlijn geldt niet voor de volgende ovens:

(1) Richtlijn 92/75/EEG bepaalt dat de Commissie uitvoeringsrichtlijnen vaststelt met betrekking tot verscheidene huishoudelijke apparaten, met inbegrip van elektrische ovens.

a) ovens die ook op andere energiebronnen kunnen werken;

(2) Het elektriciteitsverbruik van elektrische ovens maakt een belangrijk deel van de totale energiebehoefte van de huishoudens in de Gemeenschap uit, terwijl er aanzienlijke mogelijkheden zijn het energieverbruik van deze apparaten te verlagen.

b) ovens die niet onder de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen vallen;

c) draagbare ovens, niet op de plaats van gebruik bevestigd, met een massa van minder dan 18 kg, mits zij niet voor inbouwinstallaties bedoeld zijn.

(3) Geharmoniseerde normen zijn technische specificaties welke zijn goedgekeurd door de Europese normalisatieinstanties, als genoemd in bijlage I bij Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij ⁽²⁾, gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG ⁽³⁾.

3. Het energieverbruik van de stoomfunctie, uitgezonderd de „hete stoom”-functie, valt niet onder deze richtlijn.

Artikel 2

(4) Informatie betreffende het voortgebrachte geluid dient indien dit door de lidstaten wordt geëist, te worden verstrekt op grond van Richtlijn 86/594/EEG van de Raad van 1 december 1986 betreffende het door huishoudelijke apparaten voortgebrachte luchtgeluid ⁽⁴⁾.

1. De uit hoofde van deze richtlijn vereiste informatie zal worden verkregen door middel van metingen in overeenstemming met geharmoniseerde normen die zijn goedgekeurd door het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec), zulks in opdracht van de Commissie, in overeenstemming met Richtlijn 98/34/EG, waarvan de referentienummers zijn bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* en waarvoor de lidstaten de referentienummers van de nationale normen waarin deze geharmoniseerde normen zijn omgezet hebben gepubliceerd.

(5) Richtlijn 79/531/EEG van de Raad van 14 mei 1979 houdende toepassing op elektrische ovens van Richtlijn 79/530/EEG betreffende de informatie, door middel van etikettering, over het energieverbruik van in de huishouding gebruikte apparaten ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden, dient met ingang van de toepassingsdatum van de onderhavige richtlijn te worden ingetrokken.

Het bepaalde in de bijlagen I, II en III bij deze richtlijn op grond waarvan geluidsgegevens moet worden verstrekt, is alleen van toepassing indien deze informatie krachtens artikel 3 van Richtlijn 86/594/EEG door de lidstaten wordt geëist. Deze informatie wordt overeenkomstig laatstgenoemde richtlijn gemeten.

2. De in de onderhavige richtlijn gebruikte begrippen hebben dezelfde betekenis als in Richtlijn 92/75/EEG.

(6) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 10 van Richtlijn 92/75/EEG ingestelde comité,

Artikel 3

1. De in artikel 2, lid 3, van Richtlijn 92/75/EEG bedoelde technische documentatie omvat:

a) de naam en het adres van de leverancier;

b) een algemene beschrijving van het model, waardoor het eenduidig en gemakkelijk te herkennen is;

⁽¹⁾ PB L 297 van 13.10.1992, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 204 van 21.7.1998, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 217 van 5.8.1998, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 344 van 6.12.1986, blz. 24.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 13.6.1979, blz. 7.

- c) informatie, waaronder voorzover dienstig tekeningen, met betrekking tot de belangrijkste ontwerpeigenschappen van het model en met name elementen die het energieverbruik aanmerkelijk beïnvloeden;
- d) verslagen van relevante metingen die zijn uitgevoerd volgens testprocedures, die deel uitmaken van de in artikel 2, lid 1, bedoelde geharmoniseerde normen;
- e) de eventuele gebruiksaanwijzing.

2. Het in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 92/75/EEG bedoelde etiket moet voldoen aan het bepaalde in bijlage I bij de onderhavige richtlijn.

Het etiket dient duidelijk zichtbaar te worden aangebracht op de deur van het apparaat op een zodanige wijze dat het niet aan het oog wordt onttrokken. In het geval van ovens met meer dan één bakruimte, krijgen alle bakruimtes hun eigen etiket, behalve die welke niet onder de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen vallen.

3. De inhoud en opmaak van de in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 92/75/EEG bedoelde kaart met productinformatie moet voldoen aan het bepaalde in bijlage II bij de onderhavige richtlijn.

4. Wanneer de apparaten te koop, te huur, of voor huurkoop worden aangeboden door middel van een gedrukte of geschreven mededeling dan wel op enigerlei andere wijze, waarbij mag worden verwacht dat de potentiële koper het apparaat niet zal kunnen zien tentoongesteld, zoals een schriftelijke aanbieding, een postordercatalogus, advertenties op het internet of via andere elektronische media, moet deze mededeling alle in bijlage III vermelde informatie omvatten.

Dit vereiste geldt tevens voor aanbiedingen van inbouwovens voor inbouwkeukens.

5. De energie-efficiëntieklasse van elke bakruimte wordt bepaald in overeenstemming met bijlage IV.

6. De op de kaart en het etiket, als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 92/75/EEG, te gebruiken passende termen worden gekozen uit de in bijlage V bij de onderhavige richtlijn opgenomen tabel.

Artikel 4

De lidstaten zullen tot 30 juni 2003 het op de markt brengen, de verkoop en/of de tentoonstelling van producten, alsmede de distributie van de in artikel 3, lid 4, bedoelde mededelingen welke niet aan het bepaalde in deze richtlijn voldoen, toestaan.

Artikel 5

1. De lidstaten dienen vóór 31 december 2002 de bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf 1 januari 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de lidstaten vastgesteld.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van alle bepalingen van nationaal recht mee, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Richtlijn 79/531/EEG wordt met ingang van 1 januari 2003 ingetrokken.

Artikel 7

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 8 mei 2002.

Voor de Commissie

Loyola DE PALACIO

Vice-voorzitter

*BIJLAGE I***HET ETIKET****Opmaak**

1. Als etiket dient uit de volgende illustraties de versie in de passende taal te worden gekozen:

Energie		Elektrische oven
Fabrikant	Logo	
Model	ABC 123	
Efficiënt		
Inefficiënt		
Energieverbruik (kWh)	X.YZ	
Verhittingsfunctie:	Conventioneel	X.YZ
	Geforceerde luchtconvectorie	X.YZ
<i>(Gebaseerd op normbelasting)</i>		
Nettovolume (liter)	XYZ	
Type:	Klein — Middelgroot — Groot —	←
Geluidsniveau (dB(A) re 1 pW)		
Een kaart met nadere gegevens is opgenomen in de brochures over het apparaat		
Norm EN 50304 Elektrische oven Richtlijn energie-etikettering 2002/40/EG		

2. Het etiket moet de hieronder vermelde gespecificeerde gegevens bevatten:

Specificatie

- I. Naam of handelsmerk van de leverancier.
- II. Typeaanduiding van de leverancier.
- III. De energie-efficiëntieklasse van de bakruimte(s) van het overeenkomstig bijlage IV vastgestelde model. De punt van de pijl welke de lettercode bevat moet op dezelfde hoogte worden geplaatst als de punt van de pijl die de energie-efficiëntieklasse aanduidt.

De pijl welke de lettercode bevat mag niet minder hoog worden geplaatst dan, noch meer dan tweemaal zo hoog worden geplaatst als de pijl die de energie-efficiëntieklasse aanduidt.
- IV. Onverminderd enigerlei vereisten uit hoofde van het communautaire milieukeursysteem, wanneer een model overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1980/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 inzake een herzien communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren ⁽¹⁾, de milieukeur heeft gekregen, mag een kopie van deze milieukeur hier worden toegevoegd.
- V. Energieverbruik in kWh voor de verhittingsfunctie(s) (conventioneel en/of geforceerde lucht) (van apparaten) gebaseerd op standaardbelasting bepaald in overeenstemming met de testprocedures van de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen.
- VI. Het bruikbare volume van de bakruimte in liters, bepaald in overeenstemming met de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen.
- VII. De grootte van het apparaat, dat als volgt wordt vastgesteld:
klein: $12 \text{ l} \leq \text{volume} < 35 \text{ l}$;
middelgroot: $35 \text{ l} \leq \text{volume} < 65 \text{ l}$;
groot: $65 \text{ l} \leq \text{volume}$.

De indicatorpijl wordt hier op dezelfde hoogte geplaatst als de van toepassing zijnde grootte.
- VIII. In voorkomend geval het geluidsniveau gemeten tijdens de functie ter bepaling van de energie-efficiëntie, zulks overeenkomstig Richtlijn 86/594/EEG ⁽²⁾.

Opmerking

In bijlage V zijn de met de bovenstaande termen overeenkomende termen in andere talen vermeld.

Opschriften

3. Het etiket bevat o.a. de volgende kleurcodes en beeldelementen:

Gebruikte kleuren:

CMYK — cyaan, magenta, geel, zwart

Voorbeeld: 07X0: 0 % cyaan, 70 % magenta, 100 % geel, 0 % zwart.

Pijlen:

- A X0X0
- B 70X0
- C 30X0
- D 00X0
- E 03X0
- F 07X0
- G 0XX0

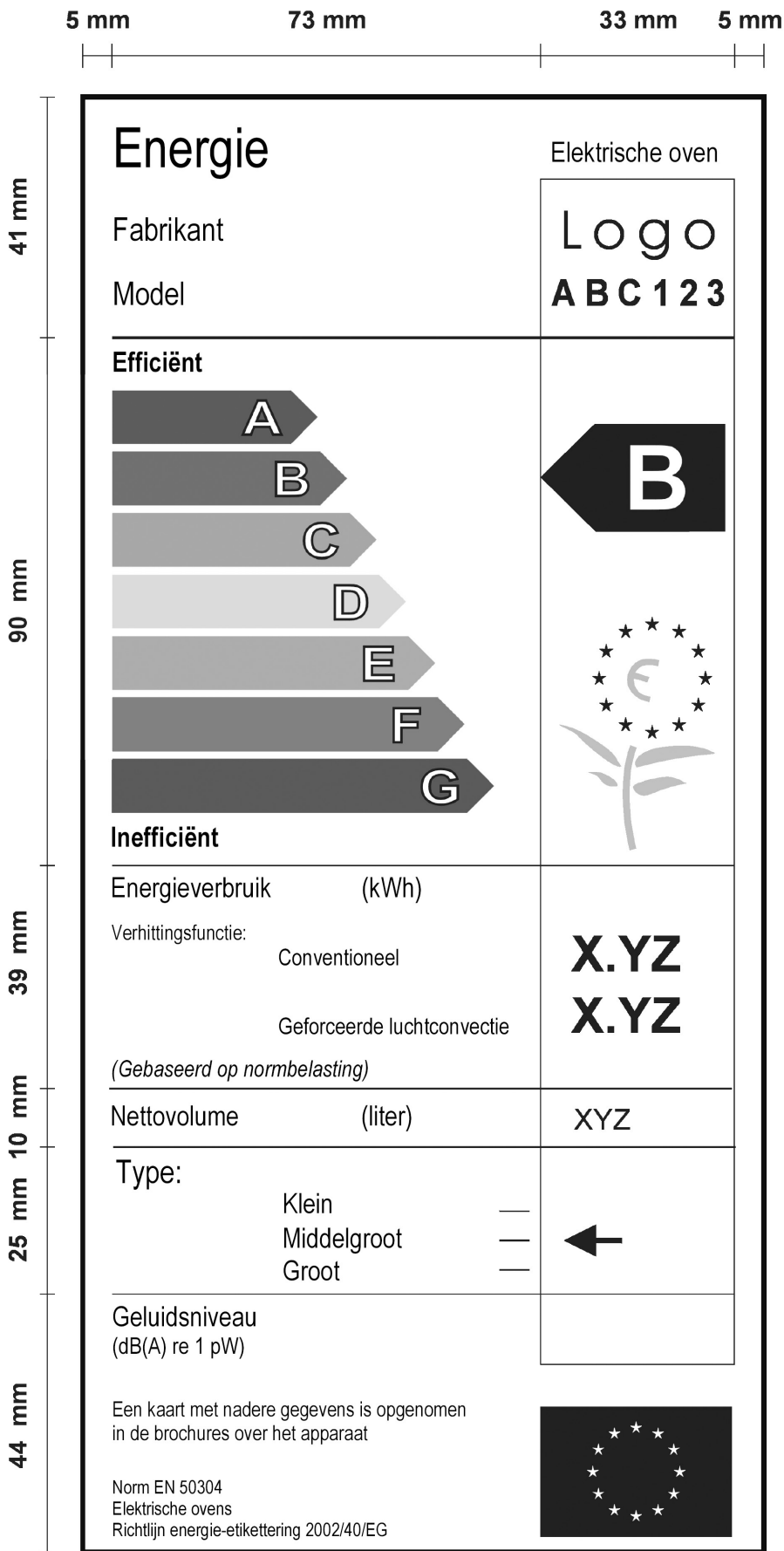
Kleur van de omtrek: X070

De achtergrondkleur van de pijl die de energie-efficiëntieklasse aanduidt is zwart.

Alle tekst wordt in het zwart afgedrukt. De achtergrond is wit.

⁽¹⁾ PB L 237 van 21.9.2000, blz. 1.

⁽²⁾ De desbetreffende normen zijn EN 60704-2-10 (geluidsmeting) en EN 60704-3 (verificatie).

BIJLAGE II

DE KAART

De kaart bevat de volgende informatie. De informatie kan worden verstrekt in de vorm van een tabel voor een aantal apparaten die door dezelfde leverancier worden geleverd, in welk geval de informatie in de opgegeven volgorde wordt vermeld, of wordt verstrekt in samenhang met de beschrijving van het apparaat:

1. Handelsmerk van de leverancier.
2. Typeaanduiding van de leverancier.
3. De energie-efficiëntieklasse van de bakruimte(s) van het model als vastgesteld in overeenstemming met bijlage IV. Uitgedrukt als „Energie-efficiëntieklasse... op een schaal van A (efficiënt) tot en met G (inefficiënt)”. Wanneer deze informatie in de vorm van een tabel wordt verstrekt, mag dit op een andere manier worden uitgedrukt, op voorwaarde dat het duidelijk is dat de schaal van A (efficiënt) tot G (inefficiënt) loopt. De aanduiding van de verhittingsfunctie waarvoor de energie-efficiëntieklasse bepaald wordt.
4. Wanneer de informatie in tabelvorm wordt verstrekt en wanneer aan sommige apparaten uit de tabel krachtens Verordening (EG) nr. 1980/2000 een „communautaire milieukeur” is toegekend, kan dit hier worden vermeld. In dit geval luidt het rubriekopschrift „Communautaire milieukeur” en bestaat de vermelding uit een afbeelding van het logo van de milieukeur. Deze bepaling geldt onverminderd eventuele vereisten krachtens het communautaire systeem voor de toekenning van communautaire milieukeuren.
5. Energieverbruik in kWh voor de verhittingsfunctie(s) (conventioneel en/of geforceerde lucht en/of hete stoom) (van apparaten) gebaseerd op standaardbelasting bepaald in overeenstemming met de testprocedures van de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen.
6. Bruikbare volume van de oven in liters, als bepaald in overeenstemming met de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen.
7. De grootte van het apparaat, dat als volgt wordt vastgesteld:

klein:	$12 \text{ l} \leq \text{volume} < 35 \text{ l}$;
middelgroot:	$35 \text{ l} \leq \text{volume} < 65 \text{ l}$;
groot:	$65 \text{ l} \leq \text{volume}$.

De indicatorpijl wordt hier op dezelfde hoogte geplaatst als de van toepassing zijnde grootte.
8. Bereidingstijd bij standaardbelasting, vastgesteld in overeenstemming met de testprocedures van de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde normen.
9. In voorkomend geval het geluidsniveau gemeten tijdens de functie ter bepaling van de energie-efficiëntie, zulks overeenkomstig Richtlijn 86/594/EEG (¹).
10. Aanduiding van het energieverbruik bij uitgeschakelde verhittingsfunctie en met de oven in de zuinigste stand, zodra een geschikte geharmoniseerde norm voor stand-by-verliezen beschikbaar is.
11. De oppervlakte van de grootste bakplaat uitgedrukt in cm², overeenkomstig de in artikel 2 bedoelde geharmoniseerde norm.

Wanneer de kaart een afbeelding van het etiket in kleur of in zwart-wit bevat, behoeft alleen de verdere informatie te worden toegevoegd.

Opmerking

In bijlage V zijn de met de bovenstaande termen overeenkomende termen in andere talen vermeld.

⁽¹⁾ De desbetreffende normen zijn EN 60704-2-10 (geluidsmeting) en EN 60704-3 (verificatie).

BIJLAGE III

POSTORDERVERKOOP EN ANDERE VORMEN VAN AFSTANDSVERKOOP

Postordercatalogi, reclameboodschappen, schriftelijke aanbiedingen, advertenties op het internet of via andere elektronische media, als bedoeld in artikel 3, lid 4, waaronder aanbiedingen voor in te bouwen ovens voor inbouwkeukens, dienen, in de aangegeven volgorde, de onderstaande gegevens te bevatten:

1. Handelsmerk van de fabrikant en modelaanduiding (bijlage II, punten 1 en 2)
2. Energie-efficiëntieklasse (bijlage II, punt 3)
3. Energieverbruik (bijlage II, punt 5)
4. Bruikbaar volume (bijlage II, punt 6)
5. Grootte (bijlage II, punt 7)
6. Geluid (bijlage II, punt 9).

Indien andere op de kaart vermelde informatie wordt verstrekt, wordt deze in de in bijlage II vastgestelde vorm weergegeven en in de voor de kaart vastgestelde volgorde in bovenstaande lijst opgenomen.

Opmerking

In bijlage V zijn de met de bovenstaande termen overeenkomende termen in andere talen vermeld.

BIJLAGE IV

ENERGIE-EFFICIËNTIEKLASSE

De energie-efficiëntieklasse van een bakruimte wordt als volgt bepaald:

Tabel 1 — Ovens met klein volume bakruimte

Energie-efficiëntieklasse	Energieverbruik E ⁽¹⁾ (kWh) gebaseerd op standaardbelasting
A	$E < 0,60$
B	$0,60 \leq E < 0,80$
C	$0,80 \leq E < 1,00$
D	$1,00 \leq E < 1,20$
E	$1,20 \leq E < 1,40$
F	$1,40 \leq E < 1,60$
G	$1,60 \leq E$

⁽¹⁾ Bepaald overeenkomstig bijlage I, specificatie V.

Tabel 2 — Ovens met middelgroot volume bakruimte

Energie-efficiëntieklasse	Energieverbruik E ⁽¹⁾ (kWh) gebaseerd op standaardbelasting
A	$E < 0,80$
B	$0,80 \leq E < 1,00$
C	$1,00 \leq E < 1,20$
D	$1,20 \leq E < 1,40$
E	$1,40 \leq E < 1,60$
F	$1,60 \leq E < 1,80$
G	$1,80 \leq E$

⁽¹⁾ Bepaald overeenkomstig bijlage I, specificatie V.

Tabel 3 — Ovens met groot volume bakruimte

Energie-efficiëntieklasse	Energieverbruik E ⁽¹⁾ (kWh) gebaseerd op standaardbelasting
A	$E < 1,00$
B	$1,00 \leq E < 1,20$
C	$1,20 \leq E < 1,40$
D	$1,40 \leq E < 1,60$
E	$1,60 \leq E < 1,80$
F	$1,80 \leq E < 2,00$
G	$2,00 \leq E$

⁽¹⁾ Bepaald overeenkomstig bijlage I, specificatie V.

OP HET ETIKET EN DE KAART TE GEBRUIKEN TERMEN

Te gebruiken termen in de diverse Gemeenschapstalen:

Noot Etiket (bijlage I)	Kaart (bijlage II)	Postorder (bijlage III)	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	SV	FI
⊗			Energía	Energi	Energie	Ενέργεια	Energy	Énergie	Energia	Energie	Energia	Energi	Energia
⊗			Horno eléctrico	El-ovne	Elektroback-öfen	Ηλεκτρικός φούρνος	Electric oven	Four électrique	Forno elettrico	Elektrische oven	Forno eléctrico	Elektrisk ugn	Sähköuuni
I	1	1	Fabricante	Mærke	Hersteller	Προμηθευτής	Manufacturer	Fabricant	Costruttore	Fabrikant	Fabricante	Leverantör	Tavarantoimittaja
II	2	1	Modelo	Model	Modell	Μοντέλο	Model	Modèle	Modello	Model	Modelo	Modell	Malli
⊗			Más eficiente	Lavt forbrug	Niedriger Verbrauch	Πιο αποδοτικό	More efficient	Économe	Bassi consumi	Efficiënt	Eficiente	Låg förbrukning	Vähän kuluttava
⊗			Menos eficiente	Højt forbrug	Hoher Verbrauch	Λιγότερο αποδοτικό	Less efficient	Peu économe	Alti consumi	Inefficiënt	Ineficiente	Hög förbrukning	Paljon kuluttava
	3	2	Clase de eficiencia energética ... en una escala que abarca de A (más eficiente) a G (menos eficiente)	Relativt energiforbrug ... på skalaen A (lavt forbrug) til G (højt forbrug)	Energieeffizienzklasse ... auf einer Skala von A (niedriger Verbrauch) bis G (hoher Verbrauch)	Τάξη ενεργειακής απόδοσης ... σε μια κλίμακα από το Α (πιο αποδοτικό) έως το Γ (λιγότερο αποδοτικό)	Energy efficiency class ... on a scale of A (more efficient) to G (less efficient)	Classement selon son efficacité énergétique ... sur une échelle allant de A (économe) à G (peu économe)	Classe di efficienza energetica ... su una scala da A (bassi consumi) a G (alti consumi)	Energie-efficiëntieklasse ... op een schaal van A (efficiënt) tot G (inefficiënt)	Clase de eficiência energética ... numa escala de A (eficiente) a G (ineficiente)	Energieeffektivitetsklass på en skala från A (låg förbrukning) till G (hög förbrukning)	Energiatohokkuusluokka asteikolla A:sta (vähän kuluttava) G:hen (paljon kuluttava)
			Superficie de cocción	Bageareal	Backfläche	Επιφάνεια ψησίματος	Baking area	Surface de cuisson	Superficie di cottura	Bakoppervlak	Zona de cozedura	Bakningsyta	Paistoala
V	5	3	Consumo de energía	Energiforbrug	Energieverbrauch	Κατανάλωση ενέργειας	Energy consumption	Consommation d'énergie	Consumo di energia	Energieverbruik	Consumo de energia	Energiförbrukning	Energiankulutus

Noot Etiket (bijlage I)	Kaart (bijlage II)	Postorder (bijlage III)	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	SV	FI
V	5	3	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh	kWh
V	5	3	Función de calentamiento	Opvarmningsfunktion	Beheizung	Λειτουργία θέρμανσης	Heating function	Fonction chauffage	Funzione di riscaldamento	Verhittingsfunctie	Função de aquecimento	Värmningsfunktion	Lämmitystoiminto
V	5	3	Calentamiento convencional	Traditionel opvarmning	Konventionelle Beheizung	Συμβατική	Conventional	Classique	Convezione naturale	Conventioneel	Convencional	Konventionell värmning	Ylä-alalämpö
V	5	3	Convección forzada	Varmluft	Umluft/Heißluft	Με κυκλοφορία θερμού αέρα	Forced air convection	Convection forcée	Funzione di riscaldamento a convezione forzata	Geforceerde luchtconvectorie	Convecção forçada de ar	Värmning med varmluft	Kiertoilma
V	5	3	Con carga normal	Baseret på standardbelastning	Bei Standardbelastung	Με βάση τυποποιημένο φορτίο	Based on standard load	Calculée en charge normalisée	Riferito al carico normalizzato	Gebaseerd op normbelastning	Com base na carga-padrão	Baserad på provning med standardlast	Perustuu standardin mukaisesti
VI	6	4	Volumen neto (litros)	Nettovolumen (liter)	Nettovolumen (Liter)	Ωφέλιμος όγκος (λίτρα)	Usable volume (litres)	Volume utile (litres)	Volume utile (litri)	Netto volume (liter)	Volume útil Litros	Användbar volym (liter)	Käyttötilavuus (litraa)
VII	7	5	Tipo	Type	Typ	Τύπος	Size	Type	Tipo	Type	Tipo	Storlek	Tyyppi
VII	7	5	Pequeño	Lille	Klein	Μικρός	Small	Faible volume	Piccolo	Klein	pequeno	Liten	Pieni
VII	7	5	Medio	Mellemstort	Mittel	Μεσαίος	Medium	Volume moyen	Medio	Middelgroot	médio	Medelstor	Keski-kokoinen
VII	7	5	Grande	Stort	Groß	Μεγάλος	Large	Grand volume	Grande	Groot	grande	Stor	Suuri
	8		Tiempo de cocción con carga normal	Kogetid ved standardbelastning	Kochzeit bei Standardbelastung	Χρόνος για ψήσιμο τυποποιημένου φορτίου	Time to cook standard load	Temps de cuisson en charge normale	Tempo necessario per cottura carica normale	Bereidings-tijd bij standaardbelastning	Tempo de cozedura da carga-padrão	Tillagningstid för en standardlast	Valmistusaika vakiokuormituksella

Noot Etiket (bijlage I)	Kaart (bijlage II)	Postorder (bijlage III)	ES	DA	DE	EL	EN	FR	IT	NL	PT	SV	FI
VIII	9	6	Ruido [dB(A) re 1 pW]	Lydeffekt-niveau dB(A) (Støj)	Geräusch (dB(A) re 1 pW)	Θόρυβος [dB(A) ανά 1 pW]	Noise (dB(A) re 1 pW)	Bruit [dB(A) re 1 pW]	Rumore [dB(A) re 1 pW]	Geluidsniveau dB(A) re 1 pW	Nível de ruído dB(A) re 1 pW	Bullernivå dB(A) re 1 pW	Melu (dB(A) re 1 pW)
⊗			Ficha de información detallada en los folletos del producto	Brochurene om produkterne indeholder yderligere oplysninger	Ein Datenblatt mit weiteren Geräteangaben ist in den Prospekten enthalten	Περισσότερες πληροφορίες στο ενημερωτικό φυλλάδιο	Further information is contained in product brochures	Une fiche d'information détaillée figure dans la brochure	Gli opuscoli illustrativi contengono una scheda particolareggiata	Een kaart met nadere gegevens is opgenomen in de brochures over het apparaat	Ficha pormenorizada em folheto do produto	Produktbrochuren innehåller ytterligare information	Tuote-esitteissä on lisätietoja
	11		Superficie de la placa de cocción de mayor tamaño	Arealet af den største bageplade	Größe des größten Backblechs	Η μεγαλύτερη επιφάνεια ψησίματος εκφραζόμενη	The area of the largest baking sheet	Aire de la surface de la plus grande plaque pour pâtisserie	Superficie del piano di cottura più grande	Oppervlakte van de grootste bakplaat	Área da superfície da maior placa de pastelaria	Ytan för den största bakplåten	Suurimman leivinpellin ala
⊗			Norma EN 50304	Standard: EN 50304	Norm EN 50304	Πρότυπο EN 50304	Norm EN 50304	Norme EN 50304	Norma EN 50304	Norm EN 50304	Norma EN 50304	Standard EN 50304	Standardi EN 50304
			Directiva 2002/40/CE sobre etiquetado energético de los hornos eléctricos	Direktiv 2002/40/EF om energimærkning af el-ovne	Richtlinie Energie-etikettierung 2002/40/EG für Elektrobacköfen	Οδηγία 2002/40/EK για την επισήμανση της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας	Energy Label Directive 2002/40/EC of electric ovens	Directive «Étiquetage énergétique» 2002/40/CE des fours électriques	Direttiva 2002/40/CE sull'etichettatura dei forni elettrici	Richtlijn 2002/40/EG over energietikettering van elektrische ovens	Directiva «etiquetagem energética» 2002/40/CE dos fornos eléctricos	Direktiv 2002/40/EG om energimærkning av elektriska hushållsugnar	Direktiivi 2002/40/EY sähköuunien energia-merkinnästä